

PARTIZAN

ÖZEL SAYI 8

10 TL

Ocak 1980

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!

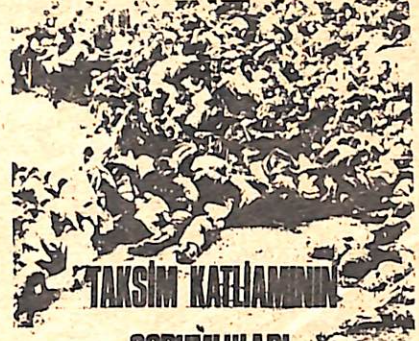
Sıra Demirel Hükümetinde

*** HALK Üzerindeki Faşist Baskı ve Terör Daha da Yoğunlaşıyor!**
Faşist CHP hükümetinin 14 Ekim seçimlerinden hemen sonra istifa etmesiyle onun yerine S. Demirel başkanlığında faşist bir azınlık hükümeti kuruldu. «Güvenoyu» olarak göreve başladı. Bu hükümetin de hakimiyet ne getireceği bir kaç aylık pratik içinde ortaya çıkacaktır.

S. Demirel Hükümeti Hangi Şartlarda Kuruldu?
İki yıla yakın bir zaman işbaşında kalan CHP hükümeti döneminde halkımızın mücadelesi gelişmeye devam etti. CHP'nin sahte reformculuğunun aldatıcı kitlelerin mücadelesinde ilk önce belli bir duraklama görüldüğü de, bu durum uzun sürmedi ve süremedi. Hükümet olduğu dönem içinde faşist iktidarıyla CHP iyice teşhir oldu. Peş peşe paranın değerinin düşürülmesi, halkın hiç bir sorununun çözüm bulamaması ve en sonunda tüm hakim sınıf kesimlerinin istedikleri ve onlar için bir «huzur yaratma» aracı olan sıkıyönetimi ilan etmesi!

Kabaca bu şartlar altında gidilen seçimlerden CHP büyük bir kayıpla çıktı. AP ise önemli bir kazançla çıktı. Fakat Demirel hükümet olmaya pek niyetli değildi. Çünkü, her türlü soygun, sömür ve zulmün kaynağı, komprador patron-aga düzeniydi. Halk yığınları ise hangi derdini çözmek için harekete geçerse geçsin, karşısında ilk anda bu düzeni: onun ordusunu, polisini, koruyucu sivil faşistlerini buluyorlardı. Bu düzeni savunmak, devam ettirmek göreviyle yükümlü olan hükümetler, bu yüzden her türlü sahte

TAKSİM KATLIAMININ SORUNLARI

MC VE SOSYAL-FASİSTLERDİR

İlan edilmesinden buyana bir yılgeçti..

Sıkıyönetimler de

Bilindiği gibi hakim sınıflar, tezgahladıkları K. Maraş katliamını baha ne ederek 26 Aralık 1978'de 13 lide sıkıyönetim ilan ettiler ve faşist CHP hükümeti eliyle yürürlüğe koydular. Sıkıyönetim ilanının asıl nedenleri ise şunlardı:

*** Her geçen gün daha da derinleşen iktisadi ve siyasi buhranın tüm yükünü emekçi halkımızın omuzlarına yıkarak...**

*** Halkımızın yükselen devrimci mücadelesinin önüne set çekmek.**

*** İran'da gelişebilecek olan muhtemel bir halk hareketine ve onun etkisiyle doğabilecek bir Kürt millî hareketine karşı cephe gerilerini sağlama almak.**

Çok geçmeden bu amaçlar doğrultusunda sıkıyönetimin kapsamı 19 ile çıktı.

Bugüne kadar geçen bir yıllık sıkıyönetimin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının elinde, halk kitleleri üzerindeki baskı, sömür ve zulmü daha da katmerleştirmenin bir a-

racından başka bir şey olmadığını artık iyice açığa çıkarmıştır. Nitekim bu süre içinde bir yandan halk üzerindeki faşist terör yoğunlaştırılmış; bir çok demokratik hak ve özgürlükler rafa kaldırılmış; demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit vurulmuş; yurt-sever-devrimci basına zincir takılmış; diğer yanda ise sıkıyönetimin gölgesinde peş peşe yeni zamlar yürürlüğe konulmuş; devalüasyonlar yapılmış; işçi ücretleri, memur maaşları dondurulmaya çalışılmış; halk iliklerine kadar sömür-bilmeleri için komprador patronlara, toprak ağalarına, bir avuç soyguncu asalağa her türlü imkan hazırlanmıştır... Hatta 14 Ekim seçimlerini bile, hakim sınıflar sıkıyönetimin gölgesinde yapmak zorunda kalmışlardır.

Hakim sınıflar bugüne kadar, sıkıyönetimin terörünü alttan ve adım adım yayma ve süreç içinde tabanını genişletme yolunu seçmişlerdir. Sıkıyönetimin halk düşmanı yüzünün açığa çık-

vaat ve düzenbazlıklarına rağmen, kısa zamanda teşhir oluyordu. Halk kitlelerinin düzene karşı olan kin ve nefretini kendi üzerine topluyordu.

Demirel ve çıkarlarını savunduğu kesimlerin önüne, hem bu düzeni savunmak, hem de uzun vadede halk yığınlarının desteğini kaybetmemek gibi bir durum çıktı. Bu ara faşist ordunun yönetime doğrudan el koyması veya adına «ara rejim» denilen ve tüm hakim sınıf kesimlerinin çıkarını temsil edecek olan bir hükümet kuruluması önerileri geliyordu. Karşı-devrim cephesi hükümet etme modeli üzerinde uzunca tartıştı. Halk yığınları «demokratik» görünüm korunarak nasıl daha uzun zaman aldatılabilecekti? Aynı zamanda «ülkenin içinde bulunduğu dar boğaz»dan kurtulmak için sayısız faşist baskı ve uygulamaları yürütmek durumunda olan hükümet partisi teşhir olmaktan nasıl kurtarılabilirdi?

S. Demirel Hükümeti de Hakim Sınıf Kesimlerinin Tercihli Oldu.

İki yıl kadar önce iyice teşhir olmuş olan Milliyetçi Cephe (MC) hükümetlerine karşı, CHP hükümeti hemen tüm hakim sınıf kesimlerinin «evet»iyle işbaşına gelmişti. Bu kez «evet» işareti Demirel'e verildi. Bu arada hakim sınıf partileri de çeşitli karşı-devrimci taktiklerle başvuruyorlardı. Onlar Demirel'in de önmündeki seçimlere veya bir erken seçime «yapılandırma» girmesini istiyor; böylece kendileri «göz kanzanmay» hayal ediyorlardı. Bu taktiklerini Erbakan gibileri halk önünde açık açık söylüyorlardı.

«Hesap adamı» denilmeden hoşlanan faşist Demirel hemen tüm partilerle, cumhurbaşkanı, Genelkurmay başkanı gibileriyle görüştüktan sonra hükümeti kuracağını açıkladı. MHP ve MSP'nin «şartsız» desteğini alan, Demirel'in yaptığı görüşmelerde CHP'nin «essiz» desteğini aldığı da kısa zamanda gelişmeler içinde açığa çıktı. Bu destek kendisini özellikle «millî mesele» halini almış olan «anarşiyeye karşı mücadele önlemleri» konusunda tüm çıplaklığıyla göstermektedir. Bugün Demirel hükümetinin «anarşiyeye mücadele» için meclislerden geçirmek istediği yasaların hemen hepsi CHP'nin hükümet olduğu dönemde hazırlanmış yasalar.

Demirel bugün her konuşmasında önlerinde «anarşinin önlenmesi» ve «ekonomiyi düzeltme» gibi iki büyük mesele olduğunu söylüyor. Bunun ise artık bir hükümetler meselesi değil, «millî mesele» yani tüm hakim sınıfların varlığını devam ettirip ettirmeme meselesi olduğunu ilave ediyor. Gerçekten de karşı-devrim cephesi açısından «doğru» olan bu tespitlerde bir diğer hakim sınıf partisi olan CHP'nin birleşmeyeceğini düşünmek saçmadır. Kaldı ki Demirel hükümetinin kurulmasından yana geçen zaman

sınlar kaçınılmaz çöküşlerini engelleyemeyeceklerdir! Onların sıkıyönetimleri de halkın mücadelesi karşısında sökmeyecektir! Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, işçi sınıfının Marksist-Leninist partisi önderliğinde emperyalizmin ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu mutlaka kırarak ve onun ülkemizdeki uşaklarının saltanatlarını mutlaka başlarına yıkacaktır. Komprador patron-aga düzenini yerle bir edecek ve demokratik halk iktidarını kuracaktır!

masını engellemek ve ordunun «yıpranmasını» önlemek için bu yolu daha uygun görmüşlerdir. Nitekim bundan sonra da aynı taktiklerini sürdüreceğiz benziyorlar. Onlar sıkıyönetimi önmündeki dönemde de sürdürmek, en azından muhtemel bir erken seçime veya 1981 seçimlerine sıkıyönetim altında gitmek; hatta sıkıyönetimin kurumsallaştırarak istiyorlar. Nitekim sıkıyönetim CHP ve AP'nin oylarıyla uzatılmış CHP, halk üzerindeki baskı ve terörün artırılması yönünde AP'ye açık bono vermiştir. Önmündeki dönemde sıkıyönetimin temel muhtemelen daha da genişletilecek ve bazı iller daha sıkıyönetimin kapsamına alınacaktır. Sıkıyönetimin baskı ve terörü daha da artacaktır. Hakim sınıflara «anarşiyeye önleme konusunda «öze» veren faşist Demirel azınlık hükümeti de zaten en çok elindeki bu sıkıyönetim silahına güvenmektedir.

Fakat hakim sınıfların tüm çabaları boğuna! Onlar ne yaparlarsa yap-

Bugün hakim sınıf partileri arasındaki sözlü tartışmalar halk kitlelerini aldatmaya yöneliktir. Birer sahtekarlıktır. «DGM (Devlet Güvenlik Mahkemeleştir)» ya da «İhtisas Mahkemeleri» üzerine kopartılan «tutana»lar böyledir. Onlar, bu mahkemelerin yapması gereken faşist uygulamaları ve özümlüleriyle desteklemekte, bu mahkemelerin isiminde ayrılmaktadırlar... Onlar «anarşiyeye mücadele yasaları»nın özümlü birleşmekte, uygulamadaki bazı farklılıklarda ayrılmaktadırlar...

Sonuç itibarıyla halk düşmanlarını bu kez de bir araya getiren işçi sınıfı ve emekçi yığınların gelişen ve gelişmeye devam eden devrimci mücadeleleri olmuştur.

Demirel Hükümeti Halka Ne Verecek?

Her türlü yalan ve sahtekarlığın tersine, bu hükümetin de asıl amacı, faşist Demirel'in daha hükümeti kurmaz hatta daha da önce, açıkça ilan ettiği gibi halk üzerindeki baskı ve terörü daha da yoğunlaştırmaktır. Yükselen devrimci mücadeleyi boğmaya çalışmaktır. Çünkü Ecevit'in elinden gelen her yola başvurduğu halde yapamadığı tam da bunlardır.

Bugün halk kitleleri üzerindeki baskı ve zulmün bundan sonra daha da yoğunlaşacağı, katmerleşeceği ortadadır. Demirel hükümeti bu amacını gerçekleştirmek için elinden gelen her yola başvuracaktır ve başvuracaktır. Sıkıyönetimin terörü artırılmaktadır. Muhtemelen yeni iller sıkıyönetim kapsamına alınacaktır.

Hakim sınıflar, zaten çok kısıtlı oranda mevcut olan demokratik hakları yok etmeye; çalışamaz duruma getirilmiş olan dernekleri tamamen kapatmaya; devrimci yurtsever basını tümüyle susturmaya çalışmaktadırlar. Mevcut hükümet bunların yanı sıra, tüm hakim sınıf partilerinin üzerinde anlaşığı bir konu olan, ceza yasalarının ağırlaştırıcı hükümlerle beslenmesini gerçekleştirmeyi planlamaktadır. Yeni baskı yasalarını yürürlüğe sokmak için çalışmaktadır. Alınacak olan «tedbirlerden birisi» Dernekler Yasası'nın küpa çevirmesi olacaktır. DGM veya «İhtisas Mahkemeleri» adı altında çalışacak olan mahkemeler için yeni yasalar çıkarılması da diğer hakim sınıf partileriyle birlikte bu hükümetin gündeminde bulunan en önemli sorunlardan biridir. Böylece binlerce işçi, köylü, genç, yurtseverler, devrimciler, demokratlar «gözaltına alınabilecek», daha çok işkenceden geçirilecek, yıllar süren uzun hapis cezalarına zindanlara doldurulacaktır.

Hakim sınıfların bu hükümet eliyle yapmayı planladıkları bir diğer şeyde «yeni örgütleri» açığa çıkarmak. «Örgüt beyinlerini ele geçirmek» adı altında seri operasyonlar yapmaktır. Bu operasyonlar arasında «çatışma çıktı» diyerek devrimcileri toplu olarak katletmektedir.

Bu hükümetin Kürt ve diğer milliyetlerden halka ne vereceğini anlamak için bundan önceki hükümetlerin uygulamalarını hatırlamak yeter. Bu hükümet

De.sa.7'de

Faşist CHP

yeniden «Demokrasi havariliği» rolünde

Bilindiği gibi tüm sahte vaatlerinin aksine, işbaşına geldiği 21 ay süresince halka baskı, sömür ve zulmünden; zam, devalüasyon, işsizlik ve kıyruklardan; «sivil» ve «resmî» sıkıyönetimlerden... başka bir şey vermeyen faşist CHP'nin gerçek yüzü çok çabuk açığa çıktı. CHP 14 Ekim seçimlerinde halktan ağır bir şamar yiyerek, önemli ölçüde güç kaybetti.

CHP'ye karşı sözcü «demokrasi havariliğine» çıkan faşist AP ise, bu oyundan belirli ölçülerde karlı çıktı. Önemli ölçüde güç toplayarak, halkın CHP'ye ve düzene karşı yükselen tepkisini kendi kuyruğuna takmayı başardı ve yeniden işbaşına geldi.

14 Ekim seçimlerinin yol açtığı bu önemli değişiklikte birlikte, Demirel'e Ecevit, AP ile CHP de karşılıklı olarak yeniden kılıçları değiştirdiler. İşbaşına kaldığı sürece halka etmediğini bırakmayan CHP, şimdi yeniden «demokrasi havariliği» rolüne çıktı. CHP'nin bu sahtekarlığının altında yatan gerçek, muhtemel bir erken seçime veya 1981 genel seçimlerine kadar, halkın gelişen muhalefetini bu maske altında yeniden kuyruğuna takmak ve tekrar işbaşına gelmektir. Nitekim CHP böyle bir yol izleyeceğini çok geçmeden açığa vurdu. Yapılan CHP Olağanüstü Kurultayı ile durumunu iyice pekiştiren ve parti-içi muhalefeti iyice susturan Ecevit ve tayfası, yönetimindeki CHP, AP azınlık hükümetine sözcü

De.sa.7'de

Şimdi özgürlük türkülleri zindanlarda da söyleniyor

Çeşitli askeri ve sivil cezaevlerinden dergimize mektuplar geldi. Tutuklular cezaevlerindeki yaşam koşullarını anlatıyor; bu-lundukları zindanlardan tüm Türkiye halkının özgürlük ve bağımsızlık uğruna yükselen seslerine katılıyorlar.

Komprador patron-aga düzeni tüm halkımız için sefalet, cahillik, sömür ve zulüm düzenidir. Bu düzene karşı mücadele eden devrimciler, huzur zindanlardadır. Bu düzenin sonucu olarak binler-

ce «kader mahkumu» zindanlardadır. Sömürü ve soygun üzerine kurulmuş; otluk ve zulum üzerine ayakta tutunabilen komprador patron-aga düzeni yürürlüğe soktuğu sıkıyönetimle birlikte zindanları ağına kadar doldurmuştur. Ama şimdi özgürlük türkülleri zindanlarda daha gür söyleniyor...

Türk hakim sınıflarının ülkemizin hemen her yanında zindanlarda da uyguladığı politika ve oradaki yaşam koşulları dergimize gönderilen mektuplarda anlatılıyor. Diğer cezaevlerinde de sık sık ortaya çıkan bir olayda Adana'da yaşanıldı.

«Bugün Adana'da tutuklanan devrimci-yurtseverler, önce Askeri cezaevinde, baskı, dayak, işkenceden nasibini aldıktan sonra, sivil cezaevine götürülmektedir. Sivil cezaevi ise tutuklular için, özellikle devrimci tutuklular için derin köpürdür. Anlı bir MHP'li olan cezaevi müdürü CENGİZ AKSU devrimcileri her

De.sa.7'de

Okuyucularımıza

Dergimizi desteklemek devrimci bir görevdir!

Değerli okuyucularımız,

Dergimiz daha yayın hayatına başlarken, asıl amacının enternasyonal işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü olan Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini yaratıcı bir şekilde ülkemizin gerçeklerine uygulamak; devrimimizin çeşitli meselelerine ilişkin proletarya hareketi tarafından ortaya koyulan çözümleri savunmak, onları geliştirip zenginleştirmek olduğunu ortaya koymuştuk. Bunlar, beraberinde Marksizm-Leninizmin her türlü saldırıya karşı korunulup, savunulması; Marksizm-Leninizm düşmanı ideolojilere ölümcül darbeler indirilmesi görevlerini de, dergimizin görev kabul etmesini gerektiriyordu. PARTIZAN bugüne dek elinden gelen seviyede, bu doğrultularda ilkel ve kararlı mücadelesini aralıksız sürdürmeye çalıştı ve çalışmaktadır.

Hakim sınıflar ve usak basın, dergimizin yürüttüğü bu mücadeleyi engellemek için ellerinden gelen her yola başvurdu. PARTIZAN'a karşı mücadelelerinde tüm imkânlarını kullanmaya çalıştılar. Şimdiye dek hiç bir yasal derginin sahibi tutuklanmamışken, dergimizin sahibi sorumlu yaza işleri müdürümüze birlikte, türlü işkenceler altında günlerce «göz altında» tutulduktan sonra tutuklanarak «cezaevi»ne gönderildiler. Dergimiz gerek usak basın tarafından, gerekse sıkıyönetim paşaları tarafından sürekli «gizli örgüt» gibi gösterilmeye çalışıldı; hâlâ da çalışıyor. Tüm yayınlarımız hakkında toplatma kararlarının alınmasının yanı sıra, yayınlarımız hakkında onlarca dava açıldı. Herhangi bir dava mahkemelerde birkaç yıldan önce sonuçlanmazken; yayınlarımız hakkında toplatma kararı, henüz biz yayınlarımızı matbaadan çıkarmadan alınmakta ve el koyulmaktadır.

Biz, henüz dergimizi çıkarmadan önce de, dergimize diğer yurtsever devrimci basına yönelen ve hatta ondan daha da azgın bir şekilde yönelmek olan bu tür baskıların bilincinde idik. Karşı-devrim cephesinin bütün bu saldırı ve baskıları doğaldı ve zaten onlardan bundan farklı bir tutum da beklenemezdi. Bize düşen görev mücadeleye emekti ve elimizden geldiğince mücadelemizi sürdürdü.

İşin «ilginç» olan diğer yönü, oportünist cephenin de dergimize karşı takındığı ve hakim sınıflardan hiç de aşağı kalmayan saldırıdır. Proletarya hareketinin gün geçtikçe, gerek ülkemiz düzeyinde gerekse uluslararası alanda, gelişmesi, güçlenmesi; oportünizme ağır darbeler indirmesi; proletarya hareketinin görüşlerini ileri bilinçli devrimciler arasında yaygınlaştırmak için çalışması, PARTIZAN'ı oportünizmin ateş hattına çekmiştir. Onların ülkemizdeki uzantıları PARTIZAN'ı «gizli bir örgüt» gibi göstermekten tutun da, ülkemizdeki proletarya partisi olan TKP (M-L) ile aynileştirme çabaları; uluslararası alanda Almanya KP/M-L gibilerinin proletarya hareketini «provakatör» ilan etmesi ile uyum içinde yürütülmüş bir kampanyanın ürünleridir. Onların faaliyetleri bunlarla da sınırlı değildir. Asılsız haberler, yoğun dedikodular, karalamalar, iftiharlar da bu «kampanya»nın tamamlayıcı unsurlarıdır.

Bugün dergimize karşı azgın bir düşmanlık çizgisi izleyenlerin başında Halkın Kurtuluşu (HK) revizyonistleri geliyor. Proletarya hareketi ülke içinde bu revizyonist kılığın Marksizm-Leninizm düşmanı görüşlerini açığa çıkarırken, uluslararası planda da sürdürdüğü mücadeleye bağlı olarak HK revizyonizminin «proleter devrimci» maskesini Marksist-Leninist güçlerin gözünde önüne parçılıyor. Onun palavralara dayanan propagandasını ve revizyonist çizgisini gözler önüne seriyor. Tüm bunlar, HK revizyonist şeflerinin proletarya hareketine daha da azgınca saldırmasına yol açmaktadır.

Bu revizyonist kılık, Almanya KP/M-L adlı oportünist parti ile yayınladıkları bildiride, ülkemiz proletarya hareketini «provakatör» olarak nitelendiği halde; burada bu belgeyi savunamaması, proletarya hareketinin sözcüme «provakatörce hareketlerinden» bahsetmiştir. Bugün o, kendi taraftarları ile PARTIZAN taraftarları arasında tartışmaları yapamamıştır. PARTIZAN ile eylem birliği yapmama kararı almıştır. Şimdi HK revizyonistleri aldıkları bu «karar»ları iyice pekiştirmek için asılsız haberler yaymaya; yalan ve dedikoduculuğa dayanan propaganda huz vermiştir.

Devrimci Yol (DY) un küçük burjuva şeflerinin de tavrı HK'dan aşağı kalmıyor. Onlar da PARTIZAN düşmanlığını körüklemeye devam ediyorlar. PARTIZAN'ı «adi bir cinayet örgütü» olarak değerlendirmeye devam ederken; TİP, TSİP, TKP ve İTKP gibi karşı-devrimcileri «halk» saflarında değerlendirmektedirler.

Ancak, DY'un bu «merkezi karar»ına rağmen ülkemizin çeşitli yerlerinde DY'un taraftarları ile PARTIZAN taraftarları arasında eylem birliği gerçekleşmekte; bazı yerlerde DY taraftarları bu «merkezi karar»ı tanımamaktadırlar. Bu durumların tüm halkımıza açıklanması ve DY şeflerinin «karar»larının teşhir edilmesi önemli bir görevdir.

De.sa.7'de

Proletarya dayasına adanmış bir asır: Stalin 100. yaşında

MAO Zedung 86 yaşında!

AEP oportünistleri, daha henüz Mao Zedung yoldaşına saldırıya başlamadan önce, KPD/ML Mao Zedung'a adice saldırı bir yazı yayınlamış; ve bunu örgütünde dağıtmıştı. Daha sonra da bu yazıyı açık olarak yayınlamak zorunda kalmışlardı. Bu yazının AEP kaynaklı bir yazı olduğu her halinden belli idi. Dergimiz o dönemde de perde arkası gücün AEP olduğunu belirtmiş; bu saldırının «görünürde» KPD/ML tarafından başlatıldığını duyurmuştu.

İşin ilginç yanı, bu yazıya imza atarak yayınlayan KPD/ML adlı oportünist tehkenin değişmez başkanı, Ernst Aust ve şürekası idi. Bunlar geçmişin «ölçüsü» Mao Zedung «savunucusu» olarak tanınıyorlardı. Bu gün Mao'ya sevilmezce saldırıyan Ernst Aust geçmişte Mao hakkında şu sözleri eden Ernst Aust'la aynı kişidir.

«Mao Zedung, marksizmin ustaları arasındaki Marks, Engels, Lenin'in yanındaki saygılı yerini aldı.» (Kızıl Sabah, 1/1967. Sf: 5)

Şimdi keskin «Stalinist» görünme sevdasındaki E. Aust, yukarıdaki alıntıda da görüldüğü gibi, Stalin yoldaşın «marksizmin ustaları» arasından çıkarılan E. Aust'la aynı kişidir.

«Geçmişte proletarya hareketinin tüm uyarılarına rağmen bu örgüt, D. Ferinçek TİEP ile 'kardeş parti' durumunu sürdürdü. Şimdi de TD'K/P/IO adlı revizyonist grubun 'kardeş partisi' durumundadır.

Mao Zedung'u reddeden revizyonistlerin şimdi alıp salladıkları Stalin bayrağını ellerinden almak tüm Marksist-Leninistlerin görevidir. Krüçev-Brejnev revizyonistleri Marks, Engels, Lenin'e; Deng-Hua klifi Mao Zedung'a, nihayet Brejnev Stalin'e ne kadar sahip çıkıyor, bunlar da Stalin'e o kadar sahip çıkmadıkları.

Akıma Karşı (GDS) adlı Marksist-Leninist örgütün Stalin ile ilgili olarak yayınladığı özel sayının önsözünde KPD/ML'nin, başından itibaren ılımlı ve özleştirilmiş, dolayısıyla da «kusursuz çizgi» (!) sını, Stalin ve Mao Zedung'la ilgili olan kısımları şöyle anlatıyor:

POHPOHÇULUK İNKARÇILIĞI HAZIRLAR
Bunun için marksist-leninistlere önemli konularda Stalin'e karşı tavrı konusunda olduğu gibi, en iyi örnek Almanya'nın Grippası olan KPD/ML ve önderlerinin, Stalin'e karşı tamamen ciddiyetsiz olan tavırlarıdır.

Şu gerçekler ki, pohpohçuluk, yalıcılık, çanak yalayıcılık ve yaşasın çıkışları, açık sadakatsizliğin ve açık ihanetin öncülleriyle akrabadırlar.

Krüşçov'un, Stalin'e pohpohlama-tradları ve daha sonraki sinsice saldırıları, Lin Biao'nun Mao Zedung'u ölümsüzce yüceltmesi vs. bütün bunlar bize gerçekleri göstermektedir.

İşçi hareketi önderlerini «karikatürleştirinceye» kadar pohpohlayan bütün çanak yalayıcı tipler ve «sarlatanlar, bundan kendine pay çıkıyıp yarım (bunlar her zaman bir dönmeye hazır) kendilerini pohpohladıkları için kullanmak istemektedirler. Krüşçov'un tavrı bu idi, Lin Biao'da böyle yapmak istiyordu.

SBKP (B)'nin 20. Kongresinden 1964'e kadar, Krüşçov'u yüceltmekte ve onu Marksist-Leninist devrimci eleştirilere karşı savunmaktaydı ve «E. Blinckfüer» adlı revizyonist dergisinde ÇKP'ye çamur atıyor ve tabii bütün revizyonistler gibi Stalin'e de küfür ediyordu.

«Blinckfüer» 44/1964 sayılı oranda, baş revizyonist Krüşçov'un görevinden alınması ile ilgili «Eylem» cana Gerek Yok» adlı ve Ernst Aust tarafından imzalanmış bir yazıda şöyle diyor:

«Gayet tabii ki Nikita S. Krüşçov'un geri çekilmesi bizi üzdü, özellikle de biz, barış isteyen insanları. Başka türlü nasıl olabildi ki, o sadece Sovyetler Birliği'nde değil, bütün dünyada ki basit insanların sempatisini, açık ve sınıf bilinci tavrı ile kazanmış ve özellikle onun önderliği döneminde Sovyetler Birliği'nde önemli başarılar kazanılmıştır. Mesela, kişiye tapma yıkılmış ve Sputnik ve uzay gemileri ile gökyüzü fethedilmiştir.»

17.8.1964'te 'Frankfurter Rundschau' gazetesi ne yazıyordu?

«O, (Krüşçov-çev. notu) Stalin'e sonuçta hiç çekinmeden hesaplaştı.

«BLINKFÜER»de yayınlanmış böyle bir çok kırı saçmalıklara dikkat çekmek dahada gereklidir. Çünkü KPD/ML, Parti başkanı olan E. Aust'un hayatındaki anti-Stalinist tavırlar üzerine tartışmaya ve onlara özeleştirici bir şekilde parça parça dahil yaklaşmayı kabul etmemektedir. Çok defalar onun bu revizyonist kahramanlığı disiplin gereği denilerek savunulmaktadır. (Bkz. Kızıl Sabah, 45-1975. Aust'un revizyonist Blinckfüer'deki çalışmaları üzerine) Aust'un bu anti-Stalinist tavrının oradaki ılış disiplininin bir sonucu olmadığı kendini, «kendisi gazetesi» Kızıl Sabah'ta yazmaya başlamasından hemen sonra göstermiştir.

KPD/ML'in bu günkü başkanı, zamanında rüzgarın ne tarafa estiğini anlayarak hemen yüzeysel bir şekilde bayrağını değiştirmiş ve Krüşçov yerine Mao'yı yücelterek savunmaya başlamış ve bu arada da Stalin'in adı ustaların arasından çıkartılmıştır. Kızıl Sabah Sayı 1/1967, Sayfa: 5'de şöyle diyor: «Mao Zedung, Marksizmin ustaları arasındaki Marks, Engels, Lenin'in yanındaki saygılı yerini aldı.»

Bu bir yanlışlık değildi, çünkü Kızıl Sabah'ın 3/4-1967 Sf: 4'de şöyle diyor: «Marks, Engels, Lenin ve Mao Zedung'un düşünceleri ve görüşleri uyanık bir dünyanın yaratılması için...»

Kızıl Sabah 1/1967 Sf: 5 ve 12/1967 Sf: 1'de Sovyetler Birliği'nde yazılaşan Krüşçov revizyonistlerinin rolü olmadığını, Stalin ölmeden evvel bunun başladığı söylenmektedir. Çok defalar Stalin'e utanmadan revizyonistçe-tröçkistçe saldırılar yöneltilir. «...zincü olan, Lenin'in erken ölümü ile SB'inde Ekim Devriminden sonra ideolojik alanda hiçbir devrimin yitilmediği ve onun da sonucu olarak Krüşçov revizyonistleri başkaldırmışlardır...»

Devam edelim! Kızıl Sabah Nisan/1968. Sf: 10'da Stalin'in-faşist Almanya ile imzaladığı 'saldırı mazlık paktı', emperyalist Doğu Paktları ile aynı kefiye kuyulmaktadır. «Bu tür anlaşmaların ne beklenileceğini, acısını, 1941'de SB kendi vücudunda tadarak denemiştir. Bunların bir mantar kadar değerli yoktur.» İşte, Brejnev-Stalin ve sosyalist dış siyasete, emperyalist dış siyasat arasında hiç bir fark yoktur. KPD/ML bu tür basit laf oyunlarıyla Stalin'e saldırarak bundan kazanç sağlamaya çalışıyordu.

Bu anti-Stalinist tavrın diğer M-L partiler tarafından eleştirilmesinden sonra, KPD/ML sarlatanı diğer bir ilkesiz övgü yazısı ile piyasaya çıktı: «Yaşasın Stalinizm» (Kızıl Sabah, Ocak-Şubat/1970)

Küçük burjuvaların, küçük burjuvaları korkutmak için kullandığı «büyük» slogan «yaşasın Stalinizm»

Dev.Sa.7'de

Marksizm-Leninizm, sınıf bilinci proletaryanın ölümsüz yol gösterici kılavuzudur. Büyük bir Marksist-Leninist; enternasyonal proletaryanın değerli öğretmeni, Marks, Engels ve Lenin'in yorulmak bilmez bir çabayla proleter dünya devrimi uğruna mücadele eden öğrencisi Stalin yoldaş ve onun görüşleri de ölümsüzdür.

Bugün tüm Marksist-Leninistler Stalin'den de öğrenerek; devrim, sosyalizm ve sınıfsız toplum uğruna mücadele ediyor; onun her titrenden sapmaya karşı granitten bir kaya gibi sarsılmadan ilerleyen ideolojik yapısından güç alarak, her türden revizyonizme ve sapmaya karşı savaşıyor ve revizyonizme teslimiyet reddediyorlar.

Yıllardır bütün dünya karşı-devrim cephesi Stalin'e aşıncı saldırı ve saldırıyor. Onların işçi sınıfı hareketi arasındaki uzantıları da Stalin'in Marksist-Leninist görüşlerini zararsız hale getirmeye çalışarak: Stalin'i savunma adına «Stalinizm taraftarı» gösterilere girişerek, ona yönelik saldırıları devrimci kitleler arasında devam ettirme görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Bugün başta AEP olmak üzere onun kuyruğundaki tüm oportünistler de sözümona «Stalin savunucusu» yapmaya çalışıyorlar. Modern revizyonizm ve Tröçkizmden aşırı ölçüde etkilenmiş görüşlerini «Stalin savunucusu» kılıfı altında gizleyebileceklerini sanıyorlar. Oysa Stalin'i savunmak, Marksizm-Leninizm savunmaktır; toprak devrimini, Mao Zedung'u, onun önderliğindeki ÇKP'nin Marksist-Leninist geçmişini; Çin devrimini; dönemde sosyalist inşa yolunda yürüten ÇHC'nin savunmaktır. Partilerarası ilişkilerde, büyük parti - küçük parti anlayışına karşı çıkmak; onlar arasında eşitlikten yana tavır tutmak, açık eleştiri-ideolojik mücadele yolunu tutmaktır. AEP ve uzantıları olan diğer revizyonist parti ve gruplar, bir yandan tüm bunları açıkça reddederek diğer yandan Stalin savunulabilirliği gibi; sözde «Stalin'i savunucuları» ilan ediyorlar. Bu yüzden bugün başını AEP revizyonizminin çektiği akıma karşı mücadelede «Stalin savunucusu» sahte silahını çekip onların elinden almak çok önemli bir görevdir.

Marksist-Leninistler her türlü sapmaya o'nu değil, bir yeni revizyonist akıma karşı da her noktada Stalin'i savunacak; onların nasıl adı tahrifatlarla «savunma» adına Stalin'e sinsice saldırıldıkları «pratik» çıkaracaklardır. Stalin'in görüşleri, Marksist-Leninistlerin elinde canlı ve yenilmez; revizyonistlerin elinde ise eninde sonunda patlayarak onları yok edecek olan bir silahtır.

«STALİN YILI» ÜZERİNE AÇIKLAMALAR VE GERÇEKLER..

Bilindiği gibi 1979 yılı, 21 Aralık 1879'da doğan Stalin yoldaşın 100. doğum yıldönümüdür. Bu konuyla ilgili olarak aralarında TD'K/P/IO ve Almanya KP/M-L adlı oportünist örgütlerin de bulunduğu 18 parti bir ortak açıklama yapmışlardır. Bu ortak belge ülkemizde Halkın Kurtuluşu Adli dergide yayımlandı. Daha sonraki zaman içinde D. Halkın Birliği adli dergide de kendisine «TKP/ML HAREKETİ» adını veren faşist bir grubun konuyla ilgili «açıklama»sı yer aldı. 18 imzalı açıklama HK'da yorumsuz olarak yayınlanırken, tasfiyeci grup, bu yılın 'Stalin Yılı' ilan edilmesi kararını desteklediğini; ama uluslararası komünist hareket tarafından TD'K/P/IO adlı teşkilatın «Marksist-Leninist» olarak değerlendirilmesinin önemli bir olumsuzluk olduğunu; ancak konuyla ilgili eleştirilerini saklı tutacaklarını bildiriyordu.

18 İMZALI AÇIKLAMANIN TARİHÇESİ
Stalin yoldaşın 100. doğum yılı olması dolayısıyla, bu yılın başlarında Almanya KP/M-L ve İspanya KP/M-L birarabere bir ortak açıklama taslağı hazırladılar. Hazırladıkları bu belgeyi 'kardeş partileri' durumunda olan çeşitli partilere gönderdiler. Ama işin ilginç yanı, bu partilerin hala 'kardeş partisi' durumunda olan Avusturya Marksist-Leninist Partisine (AMLP) bu belge gönderilmemişti.

Söz konusu taslakta Mao Zedung yoldaşa açıkça saldırıyordu. Mao Zedung'a yöneltilen bu saldırılar, sözümona «Stalin'i savunma» adına yapıyordu.

Bu nitelikte olan taslak imzalamaları için gönderilen partilerden Yunanistan KP/M-L, Venezuela Kızıl Bayrak Örgütü, Kolumbiya KP/M-L ve Şili Devrimci KP tarafından imzalanmadı. Onlar bu taslağı imzalamayı reddettiler.

AKP/M-L ve İKP/M-L bu durum zkaşısında derhal geri çekildiler. Arzu ettikleri şekilde bir taslağı, kendileriyle birlikte ancak birkaç partiye imzalatabileceklerini anladıkları için 'yeni' bir taslak hazırlamaya başladılar.

«HERKES-İN İMZALADIĞI SUYA SABUNA DOKUNMAYAN BİR AÇIKLAMA

Hazırlanan ikinci taslak diğer bir çok partiye olduğu gibi, bu kez AMLP'ye de gönderildi. Bu 'değişik' tavrın sebebi AMLP'nin 'kardeş parti' olduğunun

yeni 'hatırlanması' değildi elbette. Amaç, suya sabuna dokunmayan bu taslağı mümkün olduğunca çok imza toplamak idi. Ama buna rağmen, bu ikinci taslakta imzalamaları için gönderilen çeşitli partiler tarafından imzalanmadı.

Şili DKP, taslağı hazırlanmasına katılmadığı gerekçesi ile imza atmayacağını söyledi.

Yunanistan KP/M-L, Venezuela Kızıl Bayrak Örgütü ve Ekvator KP/M-L de çeşitli gerekçelerle bu belgeyi imzalamadılar.

AMLP'NİN ÖN AÇIKLAMASI

HK'da yayınlanan açıklamanın yanındaki imzalar da anlaşılabilirliği gibi bu belge AMLP tarafından da imzalanmıştı. Ancak o, bu ortak açıklamayı kendi yayın organında bir ön açıklama ile birlikte yayınladı. Marksist-Leninist bir Parti olan AMLP bu açıklamasında genel olarak şu noktalara değinirdi:

★ Bu taslak sadece iki parti temsilcileri tarafından hazırlanmıştır. Diğerlerine ise imza atıp atmama 'hakkı' tanınmıştır. Bu açıklama ortak bir çabanın ürünü değildir. Diğer partiler için taslağı özünde bir değişiklik yapma imkanı tanımamaktadır. Bu taslağı hazırlayan partilere 'merkez' olma hakkını kimse vermemiştir. Ortak bir açıklama yapılacaksa, yapılması gereken şey, ortak olarak bir araya gelmek; bir redaksiyon komitesi oluşturmak.

★ Bu taslak diğer taraftan hiç bir aktüel konuda tavrı tutmayan bir taslaktır. Taslak bu halile bundan 20 yıl önce yayınlanabileceği gibi bundan 20 yıl sonra da pekala yayınlanabilir. Çünkü sadece en genel sözlerden başka bir şey içermemektedir. Oysa Stalin yoldaşın savunulması, ancak onun teori ve pratiğinin günümüzün sınıf mücadelesi şartlarında ne anlama geldiği belirtilerek yapılabilir.

★ Bu taslak, diğer partilere gönderilirken neden AEP'ye gönderilmemiştir? AEP'nin diğer partilerden bir ayrıcalığı mı vardır?

★ Bu taslak bir dizi Marksist-Leninist parti ve örgüte, mesela, TKP (M-L)'e, GDS ve WBK'ya gönderilmemiştir. Eğer ortak bir açıklama yapılacaksa,

Dev.Sa.5'te

J.V. Stalin'in Fikirleri Yolumuzu Aydınlatıyor!

Mao Zedung'un Fikirleri Ölümsüzdür.

26 Aralık 1979, Mao Zedung yoldaşın 86. doğum yıldönümüdür. O, uluslararası proletaryanın arasından ayrılmış uçtu. Ama Mao Zedung'un Marksizm-Leninizmden ayrı olmayan görüşleri sonsuza dek yaşayacaktır. Çünkü Marksizm-Leninizm proleter dünya devriminin yayılma yol göstericisi olarak yaşayan bir bilimdir. Çünkü, dünya çapında emperyalizme, sosyal emperyalizme ve onların uşaklarına karşı proleter dünya devriminin ateşi yandıkça; bu zorlu mücadelede proletaryanın sıra neferleri ve aynı zamanda öncülleri Marksizm-Leninizm yolundan yürüdükçe Mao Zedung'un eseri daima canlı kalacaktır.

«MAOİZM» UMACISI

Bu gün ülkemizde egemen sınıflar bir «mao'cu» heyulası yaratmışlardır. Yıllardır devrimci güçlere «mao'cu, anarşist, bölücü,» gibi sözlerle saldırdılar. TİP, TSİP, TKP gibileri de bu kampanyada yerlerini aldılar. Onlar; sosyal-faşist, Rus sosyal emperyalizminin uşağı olan niteliklerini açığa çıkaran güçlere «Mao'cu» «Mao'cu bozkurt», «Mao'cu faşist» diye ağızlarını doldurarak küfredtiler.

Peki, neydi bu kudurmuşca saldırının ardında yatan gerçek? Onları böylesine çılgına çevirip, azgınlaştıran nedir? Bunların sebepleri, tüm sömürücü zalimleri tarihin derinliklerine yollayacak olan devrim mücadelesi konusunda Mao Zedung'un yol gösteren görüşlerinde aranmalıdır.

MAO ZEDUNG BÜYÜK BİR MARKSİST-LENİNİSTTİR

Mao Zedung, Lenin ve Stalin'in izinden yürüyerek emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodalizmin ezdiği halklara proletaryanın nasıl önderlik edeceğini; Demokratik Halk Devrimi'nden sonra nasıl durmaksızın sosyalizme ilerleneceğini ortaya koymuştur. O, sosyalizmde sınıf mücadelesi ve diyalektik tarihi materyalizm konularında da proletaryanın devrimci teorisine katkılarla bulunmuştur.

Mao Zedung ve onun başkanlığında ÇKP, Çin proletaryası ve halkını zaferden zaferle koşturmıştır; 600 milyonluk Çin halkını emperyalizmin sömürü ve yağma pençesinden çekip kurtarmıştır; Stalin yoldaşın önderliğindeki, ilk sosyalist anayurt olan Sovyetler Birliği'nin savunulmasına büyük bir destek olmuştur; Büyük Proleter Kültür Devrimi ile sosyalist devrimin sürdürülmesinin örneğini vermiştir.

Mao Zedung ve önderliğindeki ÇKP, Sovyetler Birliği'nde kapitalizmi geriye getiren Krüşçev-Brejnev karşı-devrimcilerine karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür. Uluslararası proletarya ve halkların bu yeni türeyen emperyalizme karşı mücadelesine yo göstermiş - önderlik etmiştir...

Dünya karşı-devrim cephesinin bütün unsurlarıyla birlikte Mao Zedung'a elindeki tüm silahlarla saldırımları bu yüzden normaldir.

DİĞER SALDIRILAR...

Bugün büyük Marksist-Leninist Mao'ya saldırılar sadece bunlarla sınırlı değildir. Yaklaşık bir yıldır, uluslararası komünist hareket saflarında da Mao Zedung'un Marksist-Leninist olup olmadığı konusu tartışmaya açılmıştır. Görünürde Almanya KP/M-L tarafından açılan bu tartışma, aslında AEP tarafından gündeme getirilmiştir. AEP, daha dün kadar, Mao Zedung ölmeden önce ve öldükten sonra da O'nu büyük bir Marksist-Leninist olarak değerlendirmiyordu. Özeleştirir tüm Marksist-Leninist ve devrimci güçler için geçerli olan bir silahtır. Oysa AEP ve Enver Hoca bu konuda hiç bir özeleştirir yapmadan, sanki bu konuda eskiden beri böyle düşünüyormuş gibi bir tavrı takınmışlardır. AEP'nin revizyonist çizgisi sonucu ortaya çıkan, sadece ülkemizdekileri değil, aynı zamanda dünya çapında her renkten Marksizm-Leninizm düşmanını sevindirmişlerdir. Onlara, proletarya devrimlerini sabote etme faaliyetlerinde güç vermiştir. Ve AEP'yi de onların «önderi» haline getirmiştir.

ÜLKEMİZDEKİ OPORTÜNİST CEPHENİN «İNCİ»LERİ

AEP'nin Mao Zedung konusunda da ortaya çıkan bu anti-marksist-Leninist tutum ve çizgisinden «güç» alan ülkemizdeki oportünist cephe de Mao Zedung'a açıkça ve alçakça saldırıya başlamıştır. Onlar daha dün kadar Mao Zedung'u en iyi kendilerinin anladığı; en iyi bir şekilde kendilerinin özümlediği; özellikle de proletarya hareketinin Mao Zedung'u tahrif ettiği üzerine yeminler ediyorlardı. Bugün ise onlar Halk Savaşı'nı, Demokratik Halk Devrimi'ni açıkça reddetmişlerdir. Proletarya hareketine «Mao'cu» diyerek sosyal-faşistlerin ağzından saldırılar düzenlemeye başlamışlardır.

Bunların keskin Mao Zedung 'savunuculuğu'ndan Krüşçev'ci pozisyona geçmeleri de oldukça ilginç olmuştur. Mao Zedung'u «en iyi kavramak»la övünen bu oportünist gruplar daha sonra 'Mao Zedung'u zaten hiç savunmadık ki' yollu açıklamalarla eskiden beri nasıl kusursuz bir 'çizgi' (!) izlediklerini ispatlama

Dev.Sa.4'te

Çeşitli Milliyetlerden İran Halkı Şah'laşan Humeyni'ye de hak ettiği dersi verecektir!

Geçtiğimiz ay içerisinde İran'da Humeyni yanlısı öğrencilerin ABD elçiliğini basmaları ve sonrasında gelişen olaylar yine tüm gözlerin Humeyni İran'ına çevrilmesine sebep oldu. Sayısız ülke ve kuruluş bu konuyla ilgili görüşler belirttiler. Bu baskın olayını takibeden bir çok olaylar oldu. Çeşitli ülkelerdeki İranlı öğrenciler «Şah'ın geriye lade edilmesi» talebini içeren baskın eylemleri destekleyen eylemler yaptılar. Amerika'da İran aleyhtarı gösteriler düzenlendi. Suudi Arabistan'da Mescid-i Üli Harem baskını gerçekleştirildi...

Nedir bu olaylar? İran'daki gelişmeler; ne yönde ilerliyor? Emekçi yığınların ve işçi sınıfının çıkarlarını her şeyin üzerinde tutanlar olayların görüntüsünden çok derinliklerde olanları bulup çıkarımlara değer verir ve yapacakları işleri buna göre ayarlarlar.

Onbinlerce emekçinin şehit olması pahasına, Şah köpeğinin frandan kaçmasından bu yana yaklaşık bir yıl oluyor. Ama değişik milliyetlere mensup kardeş İran halkının çilesi; on yıllardır kendisine kan kusturan faşist Şah köpeğinin tahminin yıkılmasıyla bitmedi. Bu devrimci-demokratik hareketin toplumun geniş kesimlerini oluşturan İran işçi sınıfının ve diğer emekçi yığınlarının başarıyla tamamlanabilmesi için, Demokratik Halk Devrimi gerçekleştirilmeli idi. Yani emperyalizm; komprador kapitalizm ve feodalizm yerle bir edilmeli idi.

NE OLDU?

İranda işçi sınıfının, kitlelerin arasında kök salan ve bu devrimci sürdirmeyi başarabilecek bir öncü siyasi örgütü yoktu. Halk hareketi sayısız grupların yönlendirildiği idi. Ama bu hareketin önderliğini başında Hu-

meyni'nin bulunduğu dinci liderler çekiyordu. Bunlar feodalizmle içli dışlı olan ve emperyalizmle her an ulaşabilecek nitelikteki milli burjuvazinin üst kesimlerinin çıkarlarını savunuyorlardı.

O zamanlar, emperyalizmin baskı ve zulmünden; hak ve özgürlüklerden, tüm milliyetlerin eşitliğinden ve dem vuruyorlardı.

Ancak gelişmeler, dinci liderlerin bu sözlerinin Şah'ın yıkılmasına kadar sürdüğünü gösterdi. Şah rejiminin çatırdayarak çökmesinden hemen sonra artık İran halkının karşısında, enur yüzlü Humeyni değil; Şahlaşan bir Humeyni vardı.

Şah'tan sonra olan gelişme içinde Humeyni ve çevresindekiler tüm sol örgütleri yasakladılar; kendi taraftarı olmayan herkese baskı uygulamaya başladılar; çeşitli gazete matbaaları ve idarehaneleri bunlar tarafından kundaklandı...

Bunların da ötesinde İranda, Şah'a karşı diğer milliyetlerden emekçilerle omuz omuza çarpışan Kürt halkına karşı yoğun bir kitle katliamına giriştiler. İranda Kürtmenlere karşı da uyguladıkları bu vahşete karşılık, Humeyni ve çevresindekiler ulusal bağımsızlık isteyen Kürtlerin ve Türkmenlerin bu hareketlerinin emperyalizmin kontrolünde olduğu gerekçesine getirdiler.

Humeyni yönetiminin «demokrasizcilik» oyunu feodalizm konusunda da kendisini açıkça gösterdi: Yıllardır feodalizmin zulmü altında ortaçağ karanlığında yaşayan milyonlarca İran halkına Humeyni yönetiminin

Dev.Sa.5'te

5

Şehitlerimizin geride bıraktıkları bayrak daha yükseklerde dalgalanacak

Geçtiğimiz aylar içerisinde karşı-devrim cephesi beş yoldaşımızı şehit etti. 22 Ekim'de CUMA POLAT yoldaş Siverek'de toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından katledildi. 4 Kasım'da AZİZ GÖZETMEN yoldaş, DDKD'nin sosyal-faşistler tarafından Viranşehir'de alçakça öldürüldü. 9 Kasım'da Veli KARASU ve ESREF ŞAHİRLAR yoldaşlar Adana'da kah pece pusuya düşürülerek katledildiler. Onların katilleri de İGD'nin DDKD'nin sosyal-faşistleri ve onların ye-
değindeki Birlik-Yolu revizyonistleriydi.

DDKD VE İGD SOSYAL-FASİSTLERİ HALKA VE MARKSİST-LENİNİSTLERE AZGIN BİR ŞEKİLDE SALDIRIYORLAR!

Öteden beri her fırsatta PARTİZAN taraftarlarına saldırı, bu saldırılarda her türlü karşı-devrimci yöntemleri kullanan DDKD'nin sosyal-faşistleri. Geçen yıl Siverek'de toprak ağalarıyla kol kola bu saldırıların yoğunlaştırıldılar. Marksist-Leninistlerin önderliğinde gerçekleştirilen 'Toprak ağalarını, soygunu, sömürüyü protesto' mitingini sözde güçsüz kılmak için olana çabalarıyla çalıştılar. Toprak ağalarına giderek kendilerinin ağaları protesto etmediklerini her fırsatta ısrarla belirttiler. Bütün engellemelerine rağmen miting başarıyla yapıldı. DDKD'nin sosyal-faşistleri çileden çıkardılar. Bu nedenle PARTİZAN taraftarlarına yaptıkları saldırılar 20 Kasım 1978'de RAMAZAN CAN'ın katledilmesiyle doruğuna ulaştı. Bu alçakça cinayet, toprak ağalarının istekleri doğrultusunda ve planlı bir çaba sonucu DDKD'nin sosyal-faşistleri tarafından gerçekleştirildi. Bu, biz Marksist-Leninistler için halkımızın mücadelesi ve devrim için nasıl ilk ve son şehit değilse, DDKD'nin sosyal-faşistlerin de işledikleri son cinayet değildi. Nitekim onlar, 4 Kasım 1979 günü de Viranşehir'de AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızı vurarak katlettiler. Böylece bu alçaklar, halka, devrime ve sosyalizme olan düşmanlıklarını, kınlarını açıkça kusuyorlardı.

AZİZ GÖZETMEN'in niçin ve hangi ortamda öldürüldüğünü, her yurtsever, devrimci-demokrat düşüncelidir. AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızın katledildiği Viranşehir de tipik Siverek gibi toprak ağalığı sisteminin hüküm sürdüğü bir yerdir. Burada aynı şekilde Kürt ulusu üzerinde katmerli bir millî baskı uygulanmaktadır. İşte bu nedenle gerçek devrimcilerin bu alanlardaki ilk çalışmaları ve mücadeleleri kitleleri hem devletin zulmine, hem de mahallî otoriteye karşı örgütleyip seferber etmek olduğu için ilk etapta toprak ağalarının ve devletin amansız saldırıları ile karşılaşmaktadırlar. Daha 22 Ekim'de Siverek'de CUMA POLAT yoldaşımızın toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından katledilmesi, bunun en canlı örneklerindendir. Viranşehirde Şihanioglu isimli toprak ağasının Partizan taraftarlarını hedef seçerek, kiralık usullerini ortaya çıkması, yine bunun açık örneklerindendir. Devlet ise Marksist-Leninistleri ya kalamak için ordusunu ve polisini seferber ederek her tarafa baskınlar yapmakta, halka ve devrimcilere işkence etmektedir. Ne varki yüzüne devrimci maske geçirmiş sosyal-faşist DDKD'iler de, halka ve Partizan taraftarlarına saldırımda devlet güçlerinden ve ağalardan aşağı kalmamaktadırlar. Toprak ağalarının istekleri yönünde hareket eden bu alçak katiller, RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN yoldaşlarımızı katlederek toprak ağalarına karşı önemli görevlerini yerine getirmişlerdir.

Sosyal-faşistlerin bu cinayetlerini duyan toprak ağaları sevinçten deliye dönmüyorlar. Çünkü onların da baş düşmanı Marksist-Leninistlerdir. Şimdi DDKD ve toprak ağaları, baydışmanları Partizan taraftarlarına karşı birleşmişlerdir. Fakat onlar yine de Marksist-Leninistlerden 'korkmaktadır'. Bu korku onların, bağımsızlık ve Halk Demokrasisine karşı duyduğu korkudur. Bunun için, Diyarbakır'da Aziz yoldaşımızı anan bağımsızlık ve halk demokrasisi üzerine yazılmış duvar yazılarını silmekte sıkıyönetim e'leriyle yarış etmektedirler.

Onlar sanıyorlar ki, bildirdi dağıtımını önlemekte, duvar yazılarını silmekte adı cinayetlerini saklayabili-

Aziz Gözetmen Yoldaş ölümsüzdür!

Yerleker! Bu çabaları, halk düşmanı iğrenç katil yüzlerini gizlemeye yetmeyecektir. Yoksul Kürt köylüleri, emekçiler ve bütün halkımız, toprak ağalarıyla kolkola devrimcileri katleden bu usakların, ne kadar 'devrimci' olduklarını, ne kadar 'Kürt ulusunun haklarını' savunduklarını bilmekte, öğrenmektedir. Yüreğinde birazcık devrime inancı olan herkes bilir ki, Kürt halkının haklarını savunmak, devrimci olmak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların usakları komprador patronlara ve ağalara karşı amansız bir mücadele yürütmek demektir. Bu şanlı mücadelenin yılmaz neferleri olan RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN yoldaşlarımızı katleden DDKD'nin sosyal-faşistleri bu mücadele selini durduramayacaklardır. Kürt halkının yığıt evlatları RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN'i katledenler aynı zamanda Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesine de kurşun sıkan usaklardır.

Partizan taraftarlarına yönelik saldırılar, bunlarla da bitmedi. 9 Kasım 1979'da Adana'da Veli KARASU ve ESREF ŞAHİRLAR yoldaşlarımız da pusuya düşürülerek alçakça katledildiler. Bu defa da dökülen kanların altında, kendisine İGD diyen Rus sosyal-emperyalizminin usatı 'sosyalist' maskeli faşist beslemelerin ve her bakımda onunla uyusan DDKD ve bunların yolunda iyice gerileşen ve azınlıktan Birlik-Yolu'nun imzaı vardı. Aynı iplikten dokunan İGD ve DDKD Rus sosyal-emperyalizminin yemini usaklarıdır. Onlar komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının, bunların ağı babası emperyalistlerin kapısında kul-köle olmayı çoktan kabullendikleri halde, devrimcileri ve Marksist-Leninistleri karşı 'aslan' kesilmelerinin sebebi budur.

Partizan taraftarlarına karşı yürütülen bu vb benzeri saldırılar planlıdır. Bu saldırılar ülkemizde hemen hemen her yanında yoğunlaşarak sürmektedir. Tüm karşı-devrim cephesi yeni saldırı planları peşindedir. Bugün bu karşı-devrim cephesinin 'sosyalist', ellericis görünümünde faaliyet sürdüren kesimlerinin yüzünü açığa çıkarmak çok önemli bir görevdir. Çünkü bunlar yıllardır faşist yüzlerini 'devrimci' maskesiyle gizliyor, emekçi yığınları bu şekilde aldatıyorlar. Gerçekten ise bunlar halkların devrim ve sosyalizm davasının yemini düşmanlarıdır. Bunların bir çok devrimcinin yanı sıra RAMAZAN CAN, AZİZ GÖZETMEN, ESREF ŞAHİRLAR ve Veli KARASU yoldaşlarımızı sıktıkları kurşunlar doğrudan doğruya halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine sıkılmış kurşunlardır. Bu kurşunlar toprak işgal eden yoksul köylülere, grevli işçilere, kaderini kaderine bağlamış olan halk gençliğine sıkılmış kurşunlardır. Bunun için sosyal-faşizm ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele edilmeden devrim yolunda ilerlenemez. Demokratik Halk devrimi mücadelemiz ne faşist katliamlar engellenmez, ne de sosyal-faşist katliamlar engellenebilecektir. Demokratik halk devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum mücadelesinde şehitlerimizin geride bıraktıkları bayrak daha da yükseklerde dalgalanacaktır. Hiç bir faşist ve sosyal-faşist saldırı bunların yanına kalmıyacak, hesabı mutlaka sorulacaktır.

1978'in 24 Aralığı, ül kemizde en korkunç kit le katliamlarından birini başlatıldığı gündür. B Kahramanmaraş katliamıdır.

Komprador patronları ve toprak ağalarının devleti, bu katliamın düzenleyicisi ve sorumlusudur. MHP, ÜGD gibi sivil faşist cinayet şebekeleri, MIT, Kontr-gerilla gibi resmi faşist katliam örgütleriyle işbirliği içinde ve Türk ordusunun açık yardımı ile, K. Maraşta onlarca, yüzlerce emekçiyi, genç-ihliyar, kadın erkek, çocuk-cocuk demeden vahşice katletti. Ana karınıdaki bebeler kurşunlandı; ak sakallı dedeler baltayla doğrandı, savunmasız analar-bacılar adice tecavüze uğradı. Evler kundaklandı, taş taş üstünde bırakılmadı. Tam dört gün süreyle katledildi K. Maraş'ın yoksul emekçileri; öldürüldü, sakat, aç-sefil, evsiz-barksız bırakıldı. Sözde katliamı durdurmaya gelen ordu; barikatlarda, sokaklarda katliama karşı direnen emekçileri, devrimcileri kurşunladı. E-vet, 'Maraş katliamı, Matlatya, Elazığ, Sivas vb. katliamlarından sonra gerçekleştirilen en büyük toplu katliamdır, o yihun.

Halkımız bu katliam karşısında kan ağladı. O dönemde bütün faşistler ağız birliği ederek bu katliamın iç yüzünü örtbas etmeye çalıştılar. Bunun-

la da yetinmeyip, bu çatışmayı devrimcilerin kıskırttığı aşaklığı yalanını yaydılar. CHP'li işçileri bakanı faşist Özyaydınlı, 'bu karışıklığı başlatanlar devrimcilerdir' dedi. O-bunu söylemekle, 12 Mart açık faşizminin eli kanlı bir sıkıyönetim pas-
sajı olduğunu bir kez daha ispatladı.

Bu katliamın sorumlusu devlet, kendisini halkın gözünden saklamak için sahte bir mahkeme kurdu. Bu mahkemelerde bizzat saldırıya uğrayıp kendini savunanlar da yargılanıyor. Bu mahkemelerde feodal ve faşist ideolojinin etkisinde kalmış yoksullar yargılanıyor. Hakim sınıflar sözde adalet dağıtıyor. Halkımızın devrimci uyanışını köreltmek için, faşist terörü artırmak için yoksul emekçileri birbirine kırdırıyorlar, daha sonra adalet maskesini takarak onları 'yargılamakta'lar!

Kardeşler! hakim sınıflar ve onların siyasi sözcükleri K. Maraş katliamı olduğunu ene kadar da özdüldükleri demist. Ne kadar özdüldükleri (!), bu yıl dönümünde katliamı protesto eden emekçiler, yurtseverler ve devrimciler karşısında ta-kiminkileri tavırla bir kez daha gözler önüne serildi. Protestocuların yüreği, katillere karşı nefret ve kin ile doluydu. On-

lar, kaybettikleri emek kardeşleri için gerçek bir acı duyuyorlardı. Bu nedenle sahte devrimcilerin engellemelerine rağmen hareket geçtiler. Hakim sınıflar ve onların devleti bu üzüntüyü paylaşıyor mu? Tam tersine! Eğer paylaşıyor, yüreğine kurşun gibi o-turmuş halkımızın katliamı protesto eylemlerini kanla engellemeye kalkmaz, binlerce öğretmen, memuru işten atmaz, yüzlerce insanı tutuklamazdı. Eğer paylaşıyor, bütün bunları yapacağına katliamın içyüzünü açığa çıkartmaya çalışır, katliamı protesto ederdi. Fakat onlar bunu yapmadı; çünkü yapamazlardı. Çünkü Maraş emekçilerinin katilleri kendileridir! Kompradorlar, ağaları, tefeciler, vurguncuları, pašaları ve politikacıları ile katiller onlardır. Her suç işleyen kişi gibi, onlar da cinayetlerini yalan-dolanla, bunun yetmediği yerde kara kurşunla ve kanla örtbas etmeye çalışmaktadırlar.

Maraş katliamını resmi ve sivil katliam örgütlerinin düzenledikleri daha sonra ortaya çıktı. Bu katliamın niye düzenlendiği ise daha iki gün geçmeden anlaşıldı. 26 Aralık'ta Ecevit hükümeti, 'Maraş katliamını bağa-
nı ederek, 13 ilde sıkıyönetim ilan edverdi.

'Bugün de bu sıkıyönetim 13 ilde 19 ilde çıkarak devam ettiriliyor.

Hakim sınıfların bütün bu katliamlarının, oyunlarının ardındaki gerçek, onların boğazlarına kadar ekonomik ve siyasi buhranın batağına batmış olmalarıdır. Emekçiler uyanıyor! Ekonomik ve demokratik hakları için mücadele ediyor. Devrim ateşi güleniyor! Hakim sınıfların yalanları, satılmışlıkları hergün daha çok ortaya çıkıyor. Artık yoksul halkımız ekisli gibi kolay 'güdüleliyor'. İşte bu, dur faşistleri böylesine aşaklığı oyunlar düzenlemeye mecbur eden!

Fakat sırtlarını emperyalistlere dayamış olan kompradorların ve o-

ğaların bu çabaları boşunadır. İnsanlık tarihi daha henüz ezilen ve sömürülenlerin sömürücü ve zorbalardan saltanatlarına karşı yürüttükleri mücadelenin kanla, katliamlarla durdurulabildiğini hiç yazmadı. Ezilenler ve sömürülenler yenilir; ama bir daha, bir daha ayaklanırlar; ta ki kan emicileri, hazır yiyicileri alaşıp edene kadar. İnsanlık tarihinin kanunu-

dur bu: ve ülkemizde de bu kanun inışıl-cıkışıl yolunu, ama hep ileriye, aydınlık günlere doğru sürüp gitmektedir. Kardeşler! bizim de aydınlık günlerimiz, Demokratik Halk İktidarı kurulduğunda gelecektir. İşte o zaman Maraş katliamını ve bunun gibi daha nice cinayetlerin hesabını, halkımız bugünün 'efendi'lerinden soracaktır.

Yeni Faşist Yasalara DGM'lere Sıkıyönetime-Olağanüstü Haller Yasasına Hayır

Faşist Demirel hükümetinin çıkarmaya çalıştığı yeni faşist kanunlar, tedbirler, yurtdışında da nefretle kınanıyor; işçiler, emekçiler, öğrenciler, nefretlerini dile getirmek, bu faşist yasaları protesto etmek için mücadele içinde çeşitli eylemler düzenliyorlar.

15 Aralık 1979'da, Almanya'nın Frankfurt sokaklarında, ATIF (Almanya 'Türkiyeli İşçiler Federasyonu'), TÖK-YD (Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu - yurtdışı), tarafından düzenlenen yürüyüşe katılan 1200'ün üstünde, işçi, öğrenci, faşistlere korku salarak omuz omuza vürdüler. 'Kahrolsun komprador patron ağa devleti', 'Geliyoruz, geleceğiz; Faşizmi ezeceğiz!' sloganlarıyla faşizme karşı nefretlerini haykurdılar.

Yürüyüşe katılan dergimizin taraftarlarının attığı: 'İşçinin, köylünün yığıt sesiyiz, Namıyusa sürülmüş halk mermisiziz', 'Halk savaşında yolumda ilerliyor Partizan', 'Komprador patron ağa devletini yıkaçaz, halk iktidarını kuracağız' sloganlarına, yığınlar militan bir ruhla katıldılar.

Batı Alman emperyalist burjuvazisi, yürüyüş için kötü bir rota vererek, propagandayı kısıtlamaya çalıştı. Fakat nafiyle. Emekçiler faşizme karşı kinlerini: 'Bu meydana cengimiz var, er olan meydana gelsin, Faşistlere hıncımız var, devrimciler safa gelsin' şarları ile getirirken, dışardan yürüyüş koluna birçok kişi katıldı.

Batı Alman polislinin provokatif tavırları da fayda vermedi. 'Kahrolsun Batı Alman Emperyalizmi' diye haykıran kitleler, işçi sınıfının çelik disiplini altında yürüdüler.

Yürüyüş sonuna doğru bazı şarlarınin töslöme-sine rağmen, Almanca-Türkçe yapılan, DGM'leri, sıkıyönetimi, faşist yasaları protesto eden konuşmalar yığınların attığı sloganlarla yer yer kesilerek militanca izlendi. K. Maraş katliamı 'Faşist katillerden hesap soracağız' şarlarıyla lanetlendi.

Yürüyüş, örgütlü işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin renilmez gücünü simgeledi. 'münist Partisi / Marksist-Leninist ve Halkın Kurtuluşu, kitle önünde tartışmadın nasıl kaçtıklarını bir kez daha spatlamış oldular.

Hep birlikte söylenen Enternasyonal marşıyla kapanan toplantı, dünya proletaryasının büyük önderi Stalin'in layık olduğu şekilde anıldı, dünya işçi sınıfının enternasyonal dayanışmasının, çelikten birliğinin bir de-fa daha vurgulandı bir toplantı oldu.

toprak ve özgürlüğe kavuşmasında değil, köylüler üzerindeki feodal sömürü ve zulmün devamındadır. Bu nedenle toprak reformu gibi süslü laflar, onların köylülerini aldatmak için kullandıkları sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesini engellemeye çalışan elbetteki sadece hakim sınıflar ve onların Demirel, Ecevit gibi sözcükleri değildir. Toprak ağalığının hakim olduğu yörelerde mücadele eden RAMAZAN CAN, AZİZ GÖZETMEN yoldaşları katleden DDKD karşı-devrimcilerinin yanısıra DHB, HK, DHY, D. Yol gibi oportünistler de hakim sınıfların ekmeğine yağ sürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Mesela HK ve DHY oportünistlerinin Dest köylülerinin toprak mücadelesini içerdan baltalamak için yaptıkları unutulmuş değildir. Tüm oportünist koronun ortak bir şekilde savundukları şey olan ülkemizde kapitalizmin hakim olduğu yolunda ki tezler köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinin küçülmesinin, hatta inkarınıdır. Bu tezleri savunanlardan elbetteki köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesi karşısında doğru bir tavır beklenemez. Bu nedenle oportünist cephenin baltalama çabalarına karşı da mücadele edilmekte köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinde kahri başarılar elde edilemez.

Milyonlarca köylünün kurtuluşu nasıl olacaktır? Köylüler toprak ve özgürlük taleplerini nasıl karşılayacaklardır?

Bunun tek yolu işçi sınıfı ve onun Marksist-Leninist partisi önderliğinde zafere ulaşacak olan Demokratik Halk Devrimidir. D. H. Devrimi zaten özünde bir köylü toprak devrimidir. Bu nedenle köylülük bu devrimin başlıca insan kaynağı ve temel gücüdür. Bu devrimin yolu özünde bir köylü savaşı olan uzun süreli halk savaşı yoludur. D. H. Devrimi halk savaşı yoluyla zafere ulaşacak. İktidar kırılgan sebi'lere dokru parça parça ele geçirecek, sonunda demokratik halk iktidarı kurulacaktır. D. H. Devrimiyle köylüler toprak ve özgürlüğe kavuşacak, köylülerin tüm banka borçları iptal olacak, köylüye tarım araç ve gereçleri, gübre ve sağlanacaktır...

Milyonlarca köylünün menfaati işte böyle bir devrimdir. Toprak reformu sahtekarlıkları işte bunun için; köylülerin böyle bir devrimi gerçekleştirmek amacıyla işçi sınıfının Marksist-Leninist partisinin önderliğinde ayağa kalkmasını ve silaha sarılmasını engellemek için durmadan piyasaya sürmektedir. Ancak bu sahtekarlıklar artık para etmeyecek ve milyonlarca köylünün havaya kalkan nasırı yumruğu mutlaka komprador burjuvazi, toprak ağaları ve emperyalist haydutların beyninde patlayacaktır!

Deşt Toprak işgali sırasında (yakalanan sanık)lar hakkında (iddianame)

Aşağıda, Deşt teki toprak işgali sırasında, bu eylem bahane edilerek yakalanan ve yaklaşık sekiz ay delilsiz-sahitsiz zindanlarda tutulan devrimciler hakkında Sıkıyönetim Askeri Savcılığının hazırladığı İddianameden bazı bölümleri aktarıyoruz.

... Mazgirt ilçesi Akpazar Kasabasından ...Traktör, sanıklardan Süleyman KAYMAZ tarafından kullanılarak işgal edilen araziye getirilmiş ve sürülmeye, kazınmaya başlanmıştır. Davul zurna çalınan oynanırken bir yandan da toprak bizim malımız, söke söke alırsız şeklindeki sloganlar atılmıştır. 31.3.1979 günü Okulun arazisinin doğu kısmının çok kalabalık bir topluluk tarafından işgal edildi. toprak bizim babalarımızın söke söke alıncadır, işgal edeceğimiz içinde bağırıp konuşmalar yapmaya başlamaları üzerine..... sanıklar slogan atarak, şarkı ve türkü söyleyerek kazıp ekme eylemlerine devam etmişlerdir.

... olay yerine Hozat Asayış Bl. Komutanı Yzb. Mehmet BAŞKAYA komutasında Asayış Birliğinin gönderildiği, gelen Kuvvetlerle işgalcilerin etrafını uzaktan çevrildiği, sanıkların dağılmasını ikaz ettiği fakat sanıkların dağılmadığı, Yaşasın toprak işgalimiz Kahrolsun Faşistler diye bağırarak, durumun Alay Komutanlığına bildirilmesinden sonra olay yerine Tunceli Emniyet Müdürlüğü ile Jandarma Alay Komutanının geldiği, dağılmasını ihtar etmelerine rağmen sanıkların dağılıp gitmedikleri, eylemlerini sürdürdükleri, Toprak bizim malımız söke söke alırsız diyerek direndikleri, gelen görevli Jandarma Subay, Astsubay ve 'erlerine taş toprak attıkları, mukavemet gösterdikleri, Alay Komutanı Bnb. Mahmut GÜNEY Yzb. ve erlerden hafif yaralananlar olduğu Komando birliğinin takviye olarak gelmesinden sonra da sanıkların ve işgalcilerin orayı terk etmedikleri anlaşılmıştır. Valinin emri ile asayış kuvvetlerinin geri çekilmesinden sonra sanıkların aksamı olayı Yaşasın Halk Savaşı diyerek terk edip, uzaktan geliş olmaları sebebiyle döndü yapmayarak dağlarda ve kırlarda yatmışlardır.

Kırılan Devlet otoritesini ve prestijinin yerine gelmesi Devletin gücünün etkinliğini göstermek ve suçluların yakalanması için Jandarma Genel Komutanlığınca Bölge Komutanlığına emir verilmesi üzerine 5 nci Jandarma Bölge Komutanının Tunceli'ye giderek Jandarma Alay Komutanı başta olmak üzere kuvvetleri olay yerine sevk ettiği 24.1979 günü sanıkların..... yakalanmak istendiklerinde yasitalarından atıyarak dağa doğru kaçmaya başladıkları, fakat sanıkların hepsinin yakalandığı Askeri araçlarla bindirilerek ve giderken sok sloganlar atarak marşlar söylemişlerdir.

Yıkılın Ağalık-Topraklar köylünün

Milyonlarca köylünün toprak ve özgürlük mücadelesi engellenemez!

Toprak ve Özgürlük!

Bunlar Türkiye nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan milyonlarca köylünün, yıllardır hasretle yapıp kavrukluduğu başlıca talebidir.

Hakim sınıflar uzun yıllardır beri milyonlarca köylünün toprak ve özgürlük mücadelesini boğmak için ellerinden gelen her yola başvurmuş; onları feodal sömürü ve zulmün pençesine hapsedmişlerdir.

Onlar tüm halkımızın olduğu gibi köylülerin mücadelesini bastırmak için de daima iki yonteme başvurmuşlardır: zulüm ve demagoji!

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, bir yandan tüm halkımız gibi köylüler de iliklerine kadar sömürmek, onların toprak ve özgürlük mücadelesini bastırmak için köylülerin başında feodal kırbaç, 'Jandarma dipçisi ve komando zulmünü ekis etmişler; diğer yandan köylülerin aldatmak, mücadelelerini kuyruklarına takmak için her türlü demagoji ve sahtekarlıklara başvurmuşlardır. Bu konuda M. Kemal'den Ecevit'e, Demirel'e kadar gelmiş geçmiş tüm hakim sınıf sözcüklerinin ve hükümetlerinin ağızlarından ekis etmedikleri şarkı: toprak reformu safatsız olmuştur. Oysa toprak reformundan öcü gibi korkan ve onu engellemek için ellerinden geleni ardına koymayanlar da bizzat onlardır.

M. Kemal'in, İnönü'nün uzun yıllar boyunca toprak reformu vaatleriyle köylüler aldatıldığını bilmeyen yoktur. Fakat bu konuda en piskin ve sahtekar davranan ise faşist Ecevit olmuştur. O da daha önce kadar 'toprak işçilerin, su kullanmanın' türünden yalızlı sözleri ağızdan düşürmüyordu. Oysa 'işçilerin kaldığı sürece yaptıkları onun ne mal olduğunu açıkça göstermiştir. Muhalefetçeyken köylüler tüzi-nelerce sahte vaatlerde bulunan Ecevit, işbaşına gelindiğinde köylülere baskı ve zulümün, pahalılıktan, yoksulluk ve yoksulluktan başka bir şey getirmedi. Toprak reformu sakızını ise yuttu ve bir daha ağzına almadı. Tam tersine köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesini bastırmak; toprak ağalarının, tefeciler-tüccarların huzurunu sağlamak için her yola başvurdu.

Bu yılın ilk aylarında meydana gelen Tunceli Hozat'a bağlı Deşt'te köylülerin toprak mücadelesine açığa saldıran da Ecevit'ten başkası değildir. Deşt köylülerinin hazine topraklarını işgal ederek sömürs-e eylemine katıldıkları gefeçesiyle 100'den fazla yev-

Maraş katliamının sorumlusu komprador patron-ağa devletidir

Çileçek köylülüğümüz D.H.Devrimi yolunda yığıtce savaşıyor.

lü ve devrimci bu dönemde gözaltına alınmış; cun-lardan 20 kadari tutuklanarak aylarca sahtisiz delilsiz zindanlara tutulmuş. Köylülerin işgal ettiği hazine toprakları sıkıyönetimin süngüsü altında bu dönemde yeniden sürülmüştür.

Faşist CHP hükümetinin istifasıyla onun yerine geçen faşist AP azınlık hükümetinin de baskı, sömürü ve zulümün başka köylülere vereceği hiç bir şey yoktur. Çünkü Demirel ve AP'sini tüm halkımız olduğu gibi, köylülerimiz de artık çok iyi tanıyor. Aynı Demirel ve AP değilmiydi yıllarca halkımıza kan kusturan, jandarma dipçisi, komando zulmünü köylülerin üzerinden ekis etmeyen?

Demirel olsun, Ecevit olsun AP, CHP olsun: onlar hiç bir zaman köylülere toprak ve özgürlük veremezler. Çünkü bizzat kendileri toprak ağalarının temsilcileri, sözcükleridir. Onların menfaatleri köylülerin

Sıra Demirel Hükümetinde

Baş.ta.sa.1'de

kiletin derinleşerek sürmesi kaçınılmazdır. Onlar daha şimdiden birbirlerinin kuyularını kazmak ve ölmüşdeki seçimlerden (tabi eğer hakim sınıflar, halk hareketinin gelişmesine bağlı olarak yüzlerine takıkları 'parlamento' süsünü bir kenara atıp, doğrudan askeri cunta kırmazlarsa) daha kârlı çıkmak için boğuşmaya başlamışlardır. Bu hükümeti özünde destekledikleri halde, özellikle CHP ve sosyal faşistler AP

Okuyucularımıza

Dergimizi desteklemek devrimci

Baş.ta.sa.1'de

«Ufalyorlar», «çöktüler», «bin parçaya bölündüler» laflarını varlıklarını devam ettirebilmek için proletarya hareketine karşı kullanan HALKIN BİRLİĞİ (DHB) revizyonistleri de PARTİZAN'a karşı sürdürülen kampanyanın yürütücülerinden bir diğer gruptur. Ancak, bugüne kadar olan gelişmeler, bizzat DHB'nin «ufaldığını», «çöktüğünü», «bin parçaya bölündüğünü» gösteriyor. O, gittikçe, parçalanmasına ve tabandaki devrimcilerin önemli bir bölümünün PARTİZAN'ın savunduğu Marksist-Leninist çizgi etrafında toplanmasına paralel olarak saldırılarını artırıyor. Onlar da diğerleri gibi dedikoduya, yalan ve iftiralara başvuruyorlar.

Bütün bunlar, PARTİZAN'ı oportünist cepheye karşı daha somut ve tek tek olaylarda da teşhir etme göreviyle yükümlü kılacaktır. Bu nedenle dergimiz, örlümeye çalışılan tecrit zincirini parçalamak, yalan, iftira ve dedikoduları açığa çıkarmak için okuyucularımızı ve gerçeklere değer veren devrimcileri bilgilendirmek için çalışacaktır. Proletarya hareketine karşı saldırı malzemesi olarak kullanılan olaylara ve haberlere Özel Sayılarında yer verecektir.

Değerli okuyucularımız,

Bu durumda hepimize görevler düşmektedir. Çeşitli remizdeki olayları dergimize düzenli olarak ve gerçeğe uygun bir şekilde yazalım. Dergimiz, işçi sınıfının ve halkımızın mücadelesinin dili getirildiği bir küre olsun. Mektuplarımızla mücadele tecrübelerimizi aktaralım. Bunların yanı sıra, bulduğumuz her yerde, dergimizi maddi olarak desteklemek için yardım toplayalım; en kısa zamanda dergimizin adresine gönderebiliriz. Dergimiz bulduğumuz yerlere gelmiyorsa, aramızda para toplayarak ödemeli olarak vereceğimize adrestere gelmesini çalışalım. Dergimizi okuyalım, okutalım, dağıtalım.

Yurt içindekilerden yurt dışındaki okuyucularımıza kadar hepimiz dergimizi desteklemenin; hem de en iyi bir şekilde desteklemenin devrimci bir görev olduğunu bilmeliyiz.

Okuyucularımızın da aktif çabasıyla, dergimize yârlı bütün saldırıları altıtmeye kararlıyız. Ne karşı-devrimci, ne de oportünist saldırılar bizi yıldıramaz; çünkü gerçekler bizden yanadırlar!

APO (UKO)'cuların savundukları

Baş.Ta.Sa.1'de

Ancak sömürgeciler ve feodal-kompradorlara karşı verilecek mücadele, ajanlarına karşı verilen mücadeleden ayrı değildir. Yalnızca 1979 yılı içinde üç devrimcinin katli bile «Halkın Kurtuluşu»nu yöneten ajan-provokatörlerin cezalandırılmadıkları saldırılarını sürdürdüklerini açığa koymaktadır. Ama devrimci onlara anladıkları dilden ve hakettikleri cezayı vereceklerdir.

Yurtsever Kürdistan Halkına başlıklılı Kürdistan Devrimcileri imzasıyla dağıtılan bildiriden.

Parlamentoda boy gösteren hatta el altından «Kürtçü» geçinen ajanlara gelince. Kürt halkını temsil etmek şurda kalsın bir sınıf olarak bağrından çıktıkları feodal-kompradorları bile temsil edememekte-diler.

...Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'daki varlığına ve uygulamalarına karşı çıkmayan, PKK'nın açtığı şanlı bağışçılık, birlik ve özgürlük mücadelesini desteklemeyen her kişi, grup veya kuruluş bilerek ya da bilmeyerek sömürgecilere destek sağlayarak halk düşmanlığını ilan ediyor demektir.

Yurtsever Kürdistan Halkına başlıklılı PKK-MK imzalı bildiriden.

Ülkemiz koşullarına uygun olarak ortaya çıkan küçük burjuvazinin dünya genelinde olduğundan daha çok kayıp ve gayri milli olduğuna ilerde vurgulamıştık. Özellikle bu aşamada kesinlikle devrim düşmanlarının yanındadır.

Şurası açık bir gerçektir ki, Kürt egemen güçleri sömürgeciler karşısında en güçsüz dönemlerini yaşamaktadırlar.

Doğru Yolu Kavrayalım adlı yazıdan.

PKK'nın yerine getirmesi gereken görevlerden biri de, halkımızı kendi ulusal özüne karşı suç işlettirecek hale getiren faşist, sosyal göven ideolojileri ve güç mihraklarını—diğer örgütler kastediliyor—Partizan'ın Notu—ne pahasına olursa olsun ivedi olarak dağıtmaktır. PKK bu güçlerle savaşmayı bir giddet sorunu olarak ele alır. Ve ikna yöntemiyle çözülmesi gereken halk saflarındaki sorunlardan ayrılar.

PKK-MK imzalı PKK'nın kurulduğunu ilan eden bildiriden.

ve Amerikancı kanada karşı çıkar görünüş kitlelerin muhalefetini kendi peşlerine takmaya çalışmaktadır.

Diğer yandan AP de, 14 Ekim seçimlerinde kazandığı prestijini kaybetmemek için önümüzdeki seçimlerde tek başına hükümet olabilmek için seçim yatırımları politikası da izlemeye çalışıyor. Bu yüzden de faşist ısratını yoğun bir şekilde yürüttüğü sahtekarlık kampanyası ile örtmeye; faşist yüzünün açığa çıkmasını engellemeye çalışıyor; seçimlerden güç çık-mak için dinliyor.

Halkın Mücadelesi Engellenemez!

Halkın sınıfların bu hükümet aracılığıyla her alanda yeni bir saldırıya geçeceğini anlatlık, bunun sebeplerini söyledik. Fakat bunlardan faşist AP azınlık hükümetinin veya bir bütün olarak faşist diktatörlüğün her şeye kadir olduğu; istediği her şeyi yapabileceği sonucu çıkarılmamalıdır. Onlara dur diyecek güç vardır. Halkın sınıfların istedikleri gibi cirit atabilmelerinin karşısında en büyük engel, her zaman olduğu gibi, bu kezde işçi sınıfı ve emekçi yığınların devrimci mücadelesidir. Geniş halk kitlelerinin mücadelesi yükseliş, yaygınlaştığı oranda, özel olarak mevcut hükümetin, genel olarak da faşist diktatörlüğün geriletilmesi mümkündür. Halk güçlerinin ellerindeki mevzilerin korunulması, hatta yeni mevzilerin ele geçirilmesi mümkündür. Faşizme darbe indirecek; yoğunlaşan faşist terörü dizginleyecek ve onun önüne set çekecek asıl güç budur.

«Almanya'nın Grippası; ERNST AUST»

Baş.ta.sa.3'te

nizme gerçekte, anti-komünizmin, revizyonizmin ve troçkizmin sözlüğünden alınmıştır. Stalin her zaman Stalinizm modası yaratmak isteyenlerin ve onu Lenin'in bir öğrencisi ve Leninizmin temsilcisi olarak görmek isteyenlerin, ancak yalancı olduklarını bizzat kendisi söylemiştir. Fakat KPD/ML «Stalinizm» bütün aptallık ve provakasyona rağmen savunmak istemektedir.

Kendilerini pazar çıkartkanlığıyla yüzde yüzlük satmak isteyenlerin KPD/ML'de de görüldüğü gibi, oportünistlikleri er geç gün ışığına çıkacaktır. Onların «Stalinizm» konusundaki oportünistlikleri de «Parti, parti, o her zaman haklıdır» adlı parolalarında ortaya çıkmaktadır.

Bu revizyonist slogan, Fünberg adlı bir revizyonist, Doğu Almanya'da söylediği ve KPD/ML'in en çok sevdiği şarkıda geçmekte ve bu şarkı KPD/ML'in plağı olarak basılıp; başlık olarak da «komünizm övüldü» olarak adlandırılmaktadır. Ayrıca bu şarkı çok defalar Kızıl Sabah'ta okunmuştur. Tabii ki revizyonist Fünberg bu şarkıda sahtekarca Stalin'in anımsamış, bu da KPD/ML için gerçek bir «Stalinist şarkı» olması için yetmiştir.

Şimdi önümüze bütün anti-komünistlerle iddia ettiği ve KPD/ML'in de genelleştirdiği Stalin'in «Parti her zaman haklıdır» sloganını söyleyip söylemediği sorunu çıkmaktadır.

Hayır, Stalin, «Stalinizm» adı altında savunulan bu revizyonist plajına karşı kararlı bir şekilde mücadele etmiştir. Stalin, bu parola ile ortaya çıkan ve Bolşevik Partisi'ni kendi önderliği altında bürokratik bir partiye çevirmeye çalışan Troçki'ye karşı mücadele etmiştir. Stalin ona şöyle demektedir:

«Troçki, partinin üç hata yapmıyacağını söylemektedir. Bu doğru değildir. Parti çok hata yapmaz, Lenin bize partinin kendi hatalarından dersler çıkararak, doğru önderlik edileceğini öğretmiştir.» (Stalin, Eserler C.6/Şf: 203. Alm.)

Bu gün, sözüme «üç dünyacı» modern revizyonizme karşı çıkar görünen oportünistler Mao ile Stalin yoldaşı karşı karşıya getirerek, Stalin'in «savunma» pozisyonunda görünmeye çalışıyorlar. Bunlara, Mao Zedung'un reddetmiş ölmüşdeki AEP revizyonizminin kuyrukçusu olan gruplar da dahildir. Onlar şimdi, şatafatlı kampanyaları; anma toplantıları ile, revizyonist çizgilerini Stalin'in «savunma» görüntüsü ile gizlemeye uğraşıyorlar.

Bu gün, uluslararası alanda tüm AEP'ci revizyonistlerin B. Almanya'daki hoparöl görevini üstlenen KPD/ML adlı örgütün keskin «Stalinist» görünümünün tenelleri ve altındaki gerçeklerin bir bölümünü yokarıda aktardık. Bunların Stalin'in savunmakla ne ilgileri vardır? Stalin'in savunmak için Marksizm-Leninizm savunmak gerekir. Oysa başta AEP olmak üzere onun tüm diğer takipçileri bu gün revizyonizm hatı üzerinde Troçkizm ve modern revizyonizme doğru ilerliyorlar.

Bunların Stalin'in savunmaları ile Brejnev'in Stalin'in «savunması» arasında fark yoktur. M-L'ler bu sahtekarlığı mücadele ile açığa çıkaracak; Stalin'in savunduğu görüşlerin onları yapıp, küle edecek olağ M-L olduğuna ortaya koyacaklardır.

Halk yığınları bu hükümet aracılığıyla uygulamaya sokulacak olan 'tedbir'lere karşı gereken cevabı verecektir. Çünkü gelişmeler, her halükarda halkımızın mücadelesi kaçınılmaz olarak yükselmeye devam ederek, yeni boyutlara erişeceğini gösteriyor. Devrimci mücadele, tüm oportünistlerin «fedakar çabalarıyla» CHP'nin «halkçılık», «reformculuk», «demokratik solculuk» gibi maskelerle uyuttuğu kesimleri de etkisi altına alarak daha geniş alanları kucaklamaya başlamıştır. Daha şimdiden halkımızın çeşitli tabakaları, artan faşist teröre karşı mücadelenin içine daha çok çekilmektedir.

Bu durum bugün tüm yurtsever, devrimci, demokratik güçlerin önüne önemli görevler koymaktadır. Kitleler artan faşist baskı ve teröre karşı örgütlen-dönmeye de Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki milli zulüm daha da katmerleşecektir.

Bu hükümetin iş başına gelmesiyle birlikte sivil faşistlerin saldırı ve katliamları hız kazanmıştır. Faşist caniler kahvelerde oturan sıradan insanları hiç bir ayırım gözetmeden kurşunluyorlar. Özellikle ileri, devrimci ve demokratları katletmek olduğu halde hedef gözetmeden kahvelere kurşun yağdırıyorlar. Otobüsleri tarıyorlar. Demokrat nitelikli bilim adamlarını öldürüyorlar. Önümüzdeki dönemde de devletin resmi terör ve saldırılarına paralel olarak sivil faşist saldırıları artacaktır. Bütün bunların böyle olacağını ilk haberlerini geçen kısa dönem içinde hepimiz görmekte, izlemekteyiz.

Siyasi bakımdan bu saldırıların yanı sıra ekonomik yıkımdan kurtulmak için de bizlere saldırılacaktır. Çünkü bu baskı ve terörün asıl amaçlarından birisi hakim sınıfların mevcut iktisadi bunalımlarının tüm yükünü emekçi yığınların sırtına yığmaya devam etmeye çalışmaktır. Bu sömürücü-soyguncu düzenin kaynaklanan ve emperyalistlerle usaklarının en fazla kâr elde etme hırslarının sebep olduğu bu ekonomik yıkımın tüm yükü yine biz emekçi kitlelerin sırtına yığılmaktadır. Onlar bizlerin sırtına basarak «ekonomik refah»a erişmeyi düşünüyorlar. Bu yüzden işçi ücretleri, memur maaşları dondurulmaya, düşük tutulmaya çalışılmaktadır. Köylülerin tarım ürünleri yine yok pahasına ellerinden alınacaktır.

Kısacası, bu hükümet döneminde, bir avuç komprador patron-aga, tefecî-tüccar, vurguncu, soyguncu spekülâtör için tatlî-kârların sağlandığı, keselerin

Yaşasın Marksizm

Baş.ta.sa.5'de

Partizan olarak bir bu yane çok önemdenli proletaryanın öncü kurmayının tutumuna bağlı olarak bir çok konuda Marksist-Leninist cephe-ten AEP'nin anti-Marksist-Leninist oportünist görüş ve tavırlarına karşı çıktık; onu açıkça ve kamuoyu önünde eleştir-dik. Ama artık bu şekil-de bir mücadele gelişme-lerin sonucunda ortaya çıkan durumun ihtiyacı-

larına cevap vermekten çok uzaktır. Şimdi artık AEP'nin açıkça revizyonist bir hat izlediğini tespit etmek ve ona karşı bu temelde mücadele etmek gerekiyor. Dergimiz, proletarya partisinin değerlen-dirmesi temeline bun-dan böyle AEP revizyonis-mine karşı cephepen mü-dadele edecektir; onun Troçkizmden ve modern revizyonizmden aşırı ölçü-de etkilennmiş revizyonist çizgisine karşı Marksizm-Leninizmi savunacaktır.

Bugün PKK (UKO)'nun vardığı

Baş.Ta.Sa.1'de

«Hayır» dedi. Özünde ise onun için mümkün olduğu kadar yolu düzledi (sıkıyönetimin CHP ve AP'nin olaylarıyla uzatılması; «olağanüstü hal yasaları», DGM İhtisas Mahkemeleri konusundaki birlikleri ve birbirlerini desteklemeleri bunun en iyi kanıtıdır). O, şimdi bir yandan da «demokrasi havariliği» oyununu yeniden başlattı. Kuşkusuz ki bu oyundan bundan sonra da her türlü yalan ve demagojiye baş vurarak sürdürecektir!

Bugünkü şartlarda tüm devrimci, yurtsever, demokratik güçlerin önünde duran en önemli görevlerden birisi de, işbakiındaki hükümete karşı verilecek mücadeleye, yanında, CHP'nin «demokrasi havariliği» sahtekarlığına karşı da mücadele etmektir. Ancak bu şekilde hakim sınıfların ilk büyük kesiminin karşılıklı olarak oynadığı bu oyun açığa çıkarılabilir ve onların geniş halk kitlelerini daha fazla aldatmaları engellenebilir.

«ağa devletin egemenliği kurmaya çalıştıkları kanıtlarıdır. APO'cuların bugün dayandıkları esas insan gücü, toplumun en artık ve tortu kesimi olan Lûmpen-serseri tabakasıdır. Sıkı bir devrimci eğitimden geçirilmez ve denetlen-

Faşist CHP yeniden «Demokrasi

Baş.Ta.Sa.1'de

«Hayır» dedi. Özünde ise onun için mümkün olduğu kadar yolu düzledi (sıkıyönetimin CHP ve AP'nin olaylarıyla uzatılması; «olağanüstü hal yasaları», DGM İhtisas Mahkemeleri konusundaki birlikleri ve birbirlerini desteklemeleri bunun en iyi kanıtıdır). O, şimdi bir yandan da «demokrasi havariliği» oyununu yeniden başlattı. Kuşkusuz ki bu oyundan bundan sonra da her türlü yalan ve demagojiye baş vurarak sürdürecektir!

Bugünkü şartlarda tüm devrimci, yurtsever, demokratik güçlerin önünde duran en önemli görevlerden birisi de, işbakiındaki hükümete karşı verilecek mücadeleye, yanında, CHP'nin «demokrasi havariliği» sahtekarlığına karşı da mücadele etmektir. Ancak bu şekilde hakim sınıfların ilk büyük kesiminin karşılıklı olarak oynadığı bu oyun açığa çıkarılabilir ve onların geniş halk kitlelerini daha fazla aldatmaları engellenebilir.

«ağa devletin egemenliği kurmaya çalıştıkları kanıtlarıdır. APO'cuların bugün dayandıkları esas insan gücü, toplumun en artık ve tortu kesimi olan Lûmpen-serseri tabakasıdır. Sıkı bir devrimci eğitimden geçirilmez ve denetlen-

gışıldığı bir dönem olacaktır. Buna karşılık işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, küçük esnaf ve zanaat-kârlar için işsizlik, pahalılık, karaborsa, yoksuluk, yoksulluk ve sıkıntılar arttığı bir dönem olacaktır.

Hakim Sınıf Partileri Arasında Mücadele...

Faşist AP azınlık hükümetinin önünde iki önemli sorun daha var: Hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasında var olan çelişkiler ve bu hükümetin aynı zamanda bir seçim (veya erken seçim) hükümeti durumunda olması.

Halkın sınıfların hemen tüm kesimleri halk üzerindeki baskı, sömürü ve zulüm daha da yoğunlaş-tırılması konusunda aralarında bir birlik sağlamışlar-dır. Ancak aralarındaki çelişkiler giderilmiş değildir. Tersine, menfaat dağılmalarına bağlı olarak bu çeliş-meli, halkımızın kanı-canı pahasına elde ettiği kısmi demokratik haklar ve mevziler kararlı bir şekilde korun-malı ve geliştirilmelidir. Bunun için halk güçleri atasındaki eylem birlikleri sağlanmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Halk güçlerinin birliği önüne çeşitli engel-ler dikmek, Faşist AP azınlık hükümetinin ve faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz ve böyle tavırları halk kitleleri kesinlikle mahkûm edecektir.

Bunun yanında CHP faşistlerinin «demokrasi havariliği» ve T.K.P., T.P., T.S.P. gibi sosyal-faşist akımların ve T.K.P. karşı-devrimcilerinin demagoji ve sahtekarlıklarına karşı mücadele etme görevi de asla ih-mal edilmemelidir. Çünkü gerek CHP gerek T.K.P., T.P., T.S.P. sosyal-faşistleri, gerekse T.K.P. karşı-devrimcileri, sözde AP azınlık hükümetinin «aşırılıkları-na» karşı mücadele etme adı altında, halkımızın gelişen mücadelesini kendi kuyruklarına takmaya ve pasifize etmeye çalışıyorlar. Aslında onların mayası birdir ve tüm faşist ve sosyal-faşist partilerinin mayası-na damgasını vuran halk ve devrim düşmanlığıdır. Bu kavranmalı ve hakim sınıfların çeşitli kesimlerine karşı verilen mücadele tek-hedefte birleştirilmeli ve halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine tabi kılınmalıdır.

Faşist AP hükümeti komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ne ilk hükümetidir ne de son hükümeti olacaktır. AP azınlık hükümeti de mutlaka halkımız-dan gereken cevabı alacak ve diğer sayısız hükümetler gibi yerle bir olacaktır. Halkımız er ya da geç bu sömürü ve zulüm düzenini tüm hükümetleriyle birlik-te hakim sınıfların başına geçirecektir. Emperyaliz-min ülkemiz üzerindeki hakimiyetine mutlaka son ve-rilecek, emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının defterleri mutlaka dürülecektir.

Şimdi özgürlük türküsü zindanlarda da söyleniyor

Baş.ta.sa.1'de

türlü baskı yöntemini uygulamaktadır. Eylül sonlarında Adana cezaevinde «İşyan» var diye kamuoyuna yansıyan olayın içyüzü, faşist Cengiz Aksu'nun bir devrimci-faşist olarak yakmak istemesi ve devrimcilerin ise bu olayı protesto et-meleridir. Bu protesto ü-zerine faşist Cengiz Aksu silahını çekerek devrim-cilerin üzerine ates et-miştir. Ates etme sırasın-da 9 kişiyi vurmuştur. Birisi PARTİZAN taraftarı

omak üzere iki devrimci ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmıştır. Olaya jandarmalar mahkûmlar, ates ederek sömürme «müdahale» etmiştir. A-rastırmaya gelen «Adetlet görevlileri» ise mesleği, örtbas etmeye çalış-mışlardır. Olaydan sonra suçu yine devrimci gö-rülmüş ve hemen mah-kûmların bir kısmı şur-gün edilmiştir...

Cezaevindeki kadrosunun büyük kısmı yine faşistlerden oluşmaktadır. Devrimci olan personelin kişilere ise istifa etmele-ri için zorla baskı yap-maktadırlar. Ve nihayet devrimci ve yurtsever personelin hemen hemen hepsinin tayinleri başka yerlere çıkarılarak burad-an uzaklaşmaya mecbur edilmiştir...

Yine bütün Adana'da devrimci faşist Cengiz Aksu'nun, Yunus Ürün adlı azınlık faşist cezaevin-den çıkararak Akın, Ö-demir'i öldürüttüğü ve tekrar içeri soktuğunu bilmedikleri... Bu tak-tiklerle gerçekleştirilen saldırılarda onlara devrimci katledilmiştir...

Dergimize gelen başka mektuplarda da çeşitli cezaevilerindeki durum anlatılıyor. Tutuklan-madan önce tutuklulara, söze gözetli süresi 15 gün olduğu halde, hafta-larca işkence yapıldığını, ifadelerin zorla alındığını; sonra da göstermelik olarak mahkemeye çıkar-tılıp tutuklanmadığı anla-tılıyor. Tutuklandıktan sonra baskı ve zulümlerin bitmediğini, bunların çeşitli şekilde cezaevinde de devam ettirildiğini; görüşmeler ve avukat-larla görüşmenin kısıtlanıp engellendiğini özel-likle de Kürdistan'da Türkçe bilmeyen görüş-mecilerle, Kürtçe konuş-manın yasaklandığını, her an yeniden işkence-ye alınma durumunun olduğunu, sağlık ve yaşam koşullarının dayanıl-maz halde olduğunu ya-zıyorlar...

Bugün Türkiye'nin he-men tüm zindanlarında geçerli olan bu tür uygulamaların anlatılan mektuplar, keyfi tutuklama, işkence ve baskılara son verilmesi için mücadele edilmesi gerektiğini vur-guluyor. Hapishane koşullarının insan sağlığı için gerekli asgari seviyeye çıkarılması gerektiğini belirtiyor...

Devrimcilere saldıran bir örgüt: UKO

Baş.ta.sa.2'de

Sömürgecilere ve Feodal-kompradorlara karşı verile-n mücadele bu örgütlere karşı verilen mücadele ile birleştirilmelidir. UKO 'gülenmeden feodal-komprador-lara karşı mücadele tam bir şekilde verilemez. Güçlen-mesi içinde dışındaki «sosyal göven» vb. örgütlenmeler dağıtılmalıdır. Dolayısıyla da sömürgeciler ve feodal-kompradorlara karşı mücadeleyi şimdilik «propaganda düzeyinde» yani lafta savunmalı; pratikte ise tüm gücü-müze «ajan-provokatörlerin yönettiği»-sosyal göven, «karşı-devrimci» örgütleri saldırmalı; güç toplamalıyız.

Sorun şudur: Ya UKO saflarında yer alacaksa, ya-da UKO'nun karşısına geçecek ve «halk düşmanlığını» ilan edecekse.

«Devrimci» da UKO saflarında olanlar, kim olursa olsun, yada daha doğrusu onlar isterse Paydaşlar, Papazlar, Gönimnat'lar olsun «halk»tır. vb.

İşte UKO'cu seflerin «Kürdistan Sömürgecilik» üzeri-ne yaptıkları tonlara demagogik ajitasyonla kapatmak istedikleri gerçek düşünceleridir...

Bunların gözde öylesine kararmıştır ki, Paydaşların kuyruğunda hareket ettiklerine bakmadan, tarihin çar-kını sürekli ileri çeviren; ve sonuna kadar devrimci ka-lan tek sınıf olan proletaryayı bile, kendi örgütünden değışle, karşı-devrimci ilan etmektedir. Küçük burjuva-siyi karşı-devrimci ilan etmektedir. Diğer halk örgütle-

rini karşı-devrimci ilan etmektedir. Aşırıçizgili körlük lemekte; halka karşı zorbalık uygulamaktadır. Devrimci siyasetlerin yönetici kadrolarına karşı «giddet» uygulaya-casını açıklamakta; pratikte de bu doğrultuda çalış-maktadır. Bunlar «Kürdistan Sömürgeci» teranesi al-tında okulları, demokratik kuruluş ve dernekleri kapat-tırmaya çalışmaktadırlar; onlara saldırılar düzenlemek-tedirler.

UKO'cuların bütün bu yaptıklarına karşı sessiz ka-lınabilir mi? UKO'cuların bu tür karşı-devrimci çizgi ve eylemlerine karşı açık, tutarlı ve kesinlikle bir mü-dadele yürütülmelidir. Bunların yaptıkları tek tek halkı-mıza açıklanmalıdır. UKO'cu seflerin her bir yanı halk muhalefeti ile çepeçevre sarılmalıdır. Ülkemizin nere-sinde olursa olsun, UKO'cuların yaptıkları anında ga-zetemize iletilmeli ve oradan tüm halkımıza ilan edil-melidir. UKO'nun tabanında samimi olarak devrimci dü-ğünceleri benimseyenler kazanılmaya çalışılmalı; sefler-inin açığa karşı-devrimci hizmet ettiği somut bir ge-çkilde anlatılmalıdır.

Halk güçlerine yönelen her saldırı en önce karşı-sında bizi bulacaktır. Halka saldırılarına izin verme-yeciz! Devrim isteyen yığınlar, eninde sonunda devrimci mücadeleyle baltalanır; ona darbe vurulacaktır; «devrimci» göründü altında karşı-devrimci çizgilerini sürdürenlerden hesap soracaklardır!

Taleplerimiz

8